

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติคส์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

พรรณภา แสงยะรักษ์

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบจินเนติกส์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

ของ พรรณภา แสงยะรักษ์

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

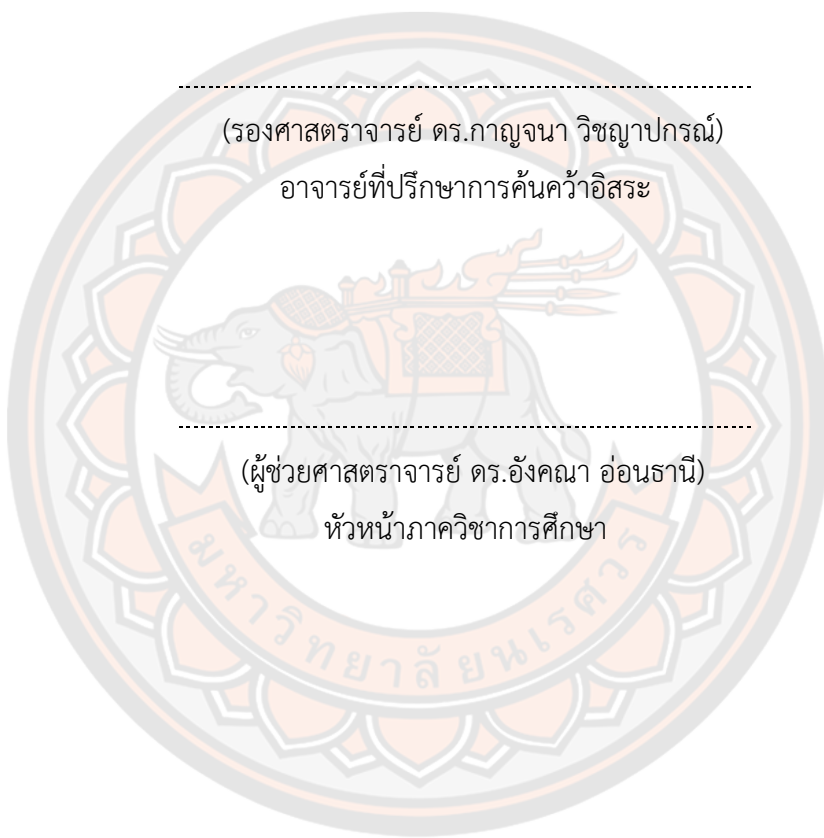
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	พรรณภา แสงยะรักษ์
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์

ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2564
คำสำคัญ	การเขียนเชิงสร้างสรรค์, การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์, การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม จำนวน 34 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย คือการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบชินเนคติกส์ 2) แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียน 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่า t-test แบบ Dependent

ผลวิจัยพบว่า 1) ภาพรวมแผนจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$, S.D=0.32) 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 11.26 และ 15.38 ตามลำดับ ซึ่งคะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ภาพรวม พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D= 0.12)

Title LEARNING MANAGEMENT OF SYNECTICS INSTRUCTION
MODEL FOR DEVELOPING CREATIVE WRITING SKILLS OF
MATTHAYOMSUKSA 1

Author PUNNAPA SAENGYARUK

Advisor Associate Professor Kanchana Witchayapakorn, Ph.D.

Academic Paper M.Ed. Independent Study in Thai Language, Naresuan
University, 2021

Keywords creative writing skills, the development of creative writing
skills, Synectics Instruction Model

ABSTRACT

The objectives of the research were 1) to create and develop the lesson plan about creative writing skills through using the Synectics Instruction Model of Matthayomsuksa 1 students who had studied Basic Thai Language 2, 2) to compare the creative writing skills between pre-test and post-test of Matthayomsuksa 1 students who studied Basic Thai Language 2 by using the Synectics Instruction Model, and 3) to examine the questionnaire for Matthayomsuksa 1 students' satisfaction towards the Synectics Instruction Model approach.

The sample of the research was 34 students who studied in Matthayomsuksa 1 at Santikhiri Witthayakhom School. The sample was drawn from one of five classes using the sample random sampling method. The research instruments used to collect the data consisted of 2 lesson plans of Basic Thai Language 2 class about creative writing skills using the Synectics Instruction Model, pre and post assessment of creative writing skills, and the questionnaire for Matthayomsuksa 1 students' satisfaction towards the Synectics Instruction Model approach. The statistics for analyzing the data concluded basic statistics, mean ($\bar{x}$), standard deviation(S.D), and the t-test for dependent samples.

The research findings indicated that 1) the lesson plans average score was found at the highest level ($\bar{x} = 4.66, S.D=0.32$) 2) the creative writing skills' comparison between pre-test and post-test of Matthayomsuksa 1 students in Basic Thai Language 2 class was 11.26 and 15.38, respectively. The post-test was higher than pre-test was .05 level of statistical significance, and 3) the result of questionnaire for Matthayomsuksa 1 students' satisfaction was found to be a high level ($\bar{x} = 3.85, S.D=0.12$).

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความเมตตา และความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำในการทำวิจัย ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนการค้นคว้าอิสระสำเร็จเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร.สุกัญญาโสภี ใจกล้า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสอบการค้นคว้าอิสระที่กรุณาให้ข้อชี้แนะ คำแนะนำในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรสและ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.น้ำทิพย์ อ่องอาภาฉาย ที่ให้เกียรติมาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบ ตลอดจนเป็นผู้เชี่ยวชาญในการแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิระ สมนาม นางประภาพร กมลสมัยครูชำนาญการ พิเศษและนายรุ่งโรจน์ กันทาเขียว ครูชำนาญการพิเศษ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินนวัตกรรมและตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย จนทำให้การค้นคว้าอิสระครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากร ครูกลุ่มสาระภาษาไทย และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ สนับสนุน และให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ขอขอบคุณพี่ เพื่อนหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวรตลอดจนเพื่อนครูศิษย์เก่าระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้ความช่วยเหลือและกำลังใจที่มีให้แก่กันตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย

เหนือสิ่งอื่นใดผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัวของผู้วิจัยที่คอยให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านเสมอมา จนทำให้การค้นคว้าอิสระเสร็จสมบูรณ์คุณค่าและคุณประโยชน์ได้อันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และผู้ที่สนใจ

พรรณภา แสงयरักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....ค	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....ง	
ประกาศคุุณูปการ.....ฉ	
สารบัญ.....ช	
สารบัญตาราง.....ญ	
สารบัญภาพ.....ฐ	
บทที่ 1 บทนำ.....1	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....1	
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....4	
ความสำคัญของการวิจัย.....4	
ขอบเขตการวิจัย.....5	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....5	
ตัวแปร.....5	
ขอบเขตด้านเนื้อหา.....5	
ขอบเขตด้านระยะเวลา.....6	
นิยามศัพท์เฉพาะ.....6	
สมมุติฐานของการวิจัย.....7	
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....7	
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....8	

1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	9
1.1 ความสำคัญของภาษาไทย.....	9
1.2 สารการเรียนรู้ภาษาไทย	9
1.3 สารการเรียนรู้แกนกลาง และตัวชี้วัดรายชั้นปี	11
1.4 โครงสร้างเวลาเรียนวิชาภาษาไทย	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics)	14
2.1 ความหมายของซินเนคติกส์	14
2.2 การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์	15
2.3 ประโยชน์และข้อเสียของเทคนิคซินเนคติกส์	16
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบซินเนคติกส์.....	18
3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	19
3.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์	19
3.2 ประเภทของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์	20
3.3 บทบาทครูผู้สอนกับการเขียนสร้างสรรค์.....	21
3.4 การวัดและประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	23
3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์	24
4 ความพึงพอใจ	25
4.1 ความหมายของความพึงพอใจ	25
4.2 การวัดความพึงพอใจ.....	26
4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	28
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	30

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	30
เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	30
2. แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	33
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ.....	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	38
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	41
ตอนที่ 1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	41
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์.....	45
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติกส์.....	46
บทที่ 5 บทสรุป.....	48
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	48
สรุปผลการวิจัย.....	48
อภิปรายผล.....	49
บรรณานุกรม.....	52

ภาคผนวก.....	57
ประวัติผู้วิจัย	122

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้สาระที่ 2 การเขียน	11
ตาราง 2 โครงสร้างเวลาเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 (ท21102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	12
ตาราง 3 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียน เชิงสร้างสรรค์ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการเขียนบรรยายโดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	41
ตาราง 4 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียน เชิงสร้างสรรค์ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนเรียงความโดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบ ซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	43
ตาราง 5 แสดงผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	44
ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์	45
ตาราง 7 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัด การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์	46
ตาราง 8 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนบรรยายประสบการณ์จำนวน 3 คาบ	70

ตาราง 9 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนเรียงความจำนวน 3 คาบ 71	
ตาราง 10 แสดงผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน72	72
ตาราง 11 แสดงผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม.78	78
ตาราง 12 แสดงค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบประเมินทักษะการ เขียน เชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ข้อ.....78	78
ตาราง 13 แสดงผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความและเหมาะสม ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแบบซินเนคติกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....82	82
ตาราง 14 แสดงผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การ จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 184	84
ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์85	85
ตาราง 16 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์87	87

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย	7
--------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมไทย ที่ก่อให้เกิดเอกภาพ เป็นความภูมิใจของคนในชาติ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน วิชาภาษาไทย จึงเป็นหนึ่งในวิชาที่สำคัญที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้บรรจุไว้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยหลักสูตรแกนกลางเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพและการศึกษา ตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

วิชาภาษาไทยถือเป็นวิชาพื้นฐานที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ก่อนนำไปต่อยอดในรายวิชาอื่น เนื่องด้วยต้องอ่าน ต้องเขียนภาษาไทยได้ก่อน จึงจะสามารถเรียนรู้ในเรื่องอื่น ๆ ได้ ดังนั้นในรายวิชา ภาษาไทย ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาให้เกิดทักษะสำคัญ 4 ทักษะได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะทั้งหมดล้วนเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร อันเป็นเครื่องมือสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคมโดยทักษะการเขียนกล่าวได้ว่าเป็นทักษะที่สื่อสารได้ยาก เพราะตัวอักษรไม่มีเสียง ไม่มีท่าทาง ประกอบเวลาผู้รับสารได้อ่านสาร ดังที่ สนิท ตั้งทวี (อ้างถึงในธนัญญา จิตตะคาม 2561, หน้า 10) ได้กล่าวถึงทักษะการเขียนว่าเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากที่สุด เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่มีขั้นตอน หลายอย่าง เช่น ผู้เขียนจะต้องนึกคิดเสียก่อนที่จะเขียน ควรจะเขียนอย่างไรจึงจะตีความตรงกับ ความนึกคิด ผู้อ่านที่จะอยู่ในฐานะรับความรู้ และความนึกคิดของผู้เขียนต้องอาศัยสารหรือตัวอักษรที่ ผู้เขียนส่งมาถ้าผู้อ่านไม่สามารถสื่อความหมายจากตัวอักษรได้ตรงกับความต้องการของผู้เขียนก็แสดง ว่าได้เกิดปัญหาในการสื่อสารขึ้นแล้ว แม้ว่าทักษะนี้จะยากเพียงใดแต่ก็ยังเป็นทักษะที่สำคัญที่ต้อง เรียนรู้และใช้ประโยชน์ได้มากในการดำเนินชีวิต ดังที่ นฤมล ม่วงไทย (2543, หน้า 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการเขียนไว้ว่า การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งสำหรับทุกคนที่ใช้ ในการสื่อสารเรียนรู้และการประกอบอาชีพจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนให้ดี หมั่นฝึกฝน การเขียนอยู่เสมอรู้จักแสวงหาความรู้ ประสพการณ์ให้ทันต่อโลกและเหตุการณ์

ทักษะการเขียนที่ได้กล่าวมาข้างต้น มิได้หมายถึงการเขียนที่เคร่งเครียด หรือมีแบบแผน ขนบที่เคร่งครัดแบบงานเขียนวิชาการเท่านั้น แต่งานเขียนประเภทขบขัน จรรโลงใจ ให้กำลังใจก็มีอยู่ มาก ดังที่ผู้เรียนมักเห็นในหนังสือนวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือที่ให้ความบันเทิง ซึ่งงานเขียนแนวนี้ ไม่เพียงให้ความสุข ความรู้เท่านั้น แต่ผู้เรียนสามารถนำมาเป็นอาชีพในอนาคตได้ เช่นนักเขียนบท นักเขียนนิยายออนไลน์ นักเขียนสารคดี เป็นต้น ในการจะก้าวเข้าสู่อาชีพที่ได้ยกตัวอย่างมานั้น ผู้เรียนจะต้องได้เรียนเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อน เนื่องด้วยการเขียนแบบนี้ต้องใช้จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ดังคำกล่าวของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2547, หน้า 3) ที่กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่มโดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและ ประสบการณ์ของตนมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน ผู้เขียนจะต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตน เพื่อแสดงความคิด ความรู้สึก และความรู้จากประสบการณ์ และสื่อออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจ ความคิดของผู้เขียน เมื่อผู้เขียนสามารถเรียบเรียงความคิด ความรู้ จากประสบการณ์ของตนเองออกมา เป็นภาษาเขียนแล้ว ก็จะต้องใช้ภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง เพื่อที่จะสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ การเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ ของทักษะการเขียน ที่มุ่งให้ผู้เรียนถ่ายทอดความคิดผ่านจินตนาการของตนเอง ไม่คัดลอกงานเขียน จากผู้อื่น ผู้เรียนได้ฝึกฝนจนชำนาญ

การเรียนรู้ในเรื่องของการเขียนเชิงสร้างสรรค์แม้ถูกบรรจุในตัวชี้วัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทยแต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากประสบการณ์สอนของผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนประสบ ปัญหาการใช้คำ ไม่ถูกต้อง เช่น การใช้คำเดิมซ้ำ ๆ ในหลายจุด ผู้เรียนไม่สามารถวางโครงเรื่อง ก่อนเขียนได้ ผู้เรียนขาดจินตนาการในการเขียน ขาดการใส่อารมณ์ความรู้สึกลงไปในเรื่อง ขาดการเชื่อมโยงเหตุการณ์เป็นต้น เห็นได้ชัดจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ พื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 (วิชาการโรงเรียนสันติศิรินทร์วิทยาคม, 2562, หน้า 14) พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 ในปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยทางทักษะการเขียน ที่ 19.66 และจากรายงานผลการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 (วิชาการโรงเรียนสันติศิรินทร์ วิทยาคม, 2563, หน้า 17) พบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 ในปีการศึกษา 2563 มีค่าเฉลี่ยทางทักษะการเขียนที่ 19.90 แม้ว่าทั้งสองปี ย้อนหลังจะมีพัฒนาการที่ดีขึ้นแต่ทักษะการเขียนยังน้อยกว่าระดับประเทศ เป็นสาเหตุที่ต้องเร่ง พัฒนา

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเทคนิค วิธีการแก้ปัญหาและพบว่าทักษะการคิดมีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และเป็นทักษะจำเป็นในศตวรรษที่ 21 และการใช้ทักษะการคิดสร้างสรรค์เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการเขียน มีมายาวนาน อีกทั้งยังเป็นวิธีที่ได้ผลและใช้มาจนถึงปัจจุบัน คือการสอนตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics) Gordon (อ้างถึงในอดิทยศ สรรคบุรานุรักษ์ และ ธนาเทพ พรหมสุข , 2560 หน้า 3) ได้กล่าวถึงขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้งขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของ คำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งานรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้เกิดความคิดใหม่ ๆ และสามารถนำความคิดที่ได้ใหม่ ไปใช้ในการทำงานของตนให้มีความน่าสนใจมากขึ้น และเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิด

ผลงานวิจัยหลายเรื่องที่ใช้รูปแบบการสอนแบบ ซินเนคติกส์เข้ามาพัฒนาความสามารถผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น พล พิมพ์โพธิ์ (2561) ทำวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับรูปแบบการสอนซินเนคติกส์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ และเจตคติต่อการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับรูปแบบการสอนซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์เป็นไปตามเกณฑ์ โดยมีค่าร้อยละ 80.20 3) งานเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 4) เจตคติต่อการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับฉันทนิชา จิตตะคาม (2561) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ผลวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ซินเนคติกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ ซินเนคติกส์ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ

จากการศึกษาค้นคว้าด้านสภาพปัญหา และวิธีการแก้ปัญหาด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะใช้รูปแบบชินเนคติคส์เข้ามาแก้ปัญหาด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เพื่อต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีจินตนาการในการเขียน มีอิสระทางความคิด และเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทย พื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติคส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติคส์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติคส์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ได้ทราบผลการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติคส์
3. ได้ทราบผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติคส์

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสันติศิรินทร์วิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเชียงราย จำนวนนักเรียนทั้งหมด 152 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสันติศิรินทร์วิทยาคม จังหวัดเชียงราย จำนวนนักเรียน 34 คน ซึ่งมาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก จากห้องเรียนทั้งหมด 5 ห้อง

ตัวแปร

- 1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์
- 2) ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1) ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 2.2) ความพึงพอใจของผู้เรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ท 2.1 ม. 1/3 เขียนบรรยายประสบการณ์ตรง

ท 2.1 ม. 1/4 เขียนเรียงความ

ท 2.1 ม. 1/9 มีมารยาทในการเขียน

เนื้อหาที่ผู้วิจัยใช้เป็นสื่อในการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือหน่วยที่ 3 การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 2 แผน แผนละ 3 คาบ รวมจำนวน 2 แผน 6 คาบและสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอีก 2 คาบ รวมเป็น 8 คาบ

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองคือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวมเวลาทั้งหมดเป็น 6 คาบ และทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 คาบ รวมทั้งหมด 8 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์** หมายถึง รูปแบบการสอนของกอร์ดอนที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดที่ใหม่แตกต่างไปจากเดิม และสามารถนำความคิดใหม่ไปประยุกต์ใช้หรือผสมผสานกับความคิดเก่า เกิดขึ้นเป็นสิ่งใหม่ โดยความคิดนั้นต้องไม่คัดลอกผลงานของใคร มีกระบวนการสอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรง หรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง และ ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรคงาน

2. **ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์** หมายถึง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ทักษะการเขียน ซึ่งได้จากการฝึกเขียนบรรยายเล่าเรื่อง ฝึกเขียนเรียงความ อันมาจากความรู้ ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ ความรัก ความใฝ่ฝัน ของผู้เขียนอย่างอิสระ เป็นงานเขียนที่ไม่ได้ลอกเลียนแบบใคร โดยประเมินจากแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

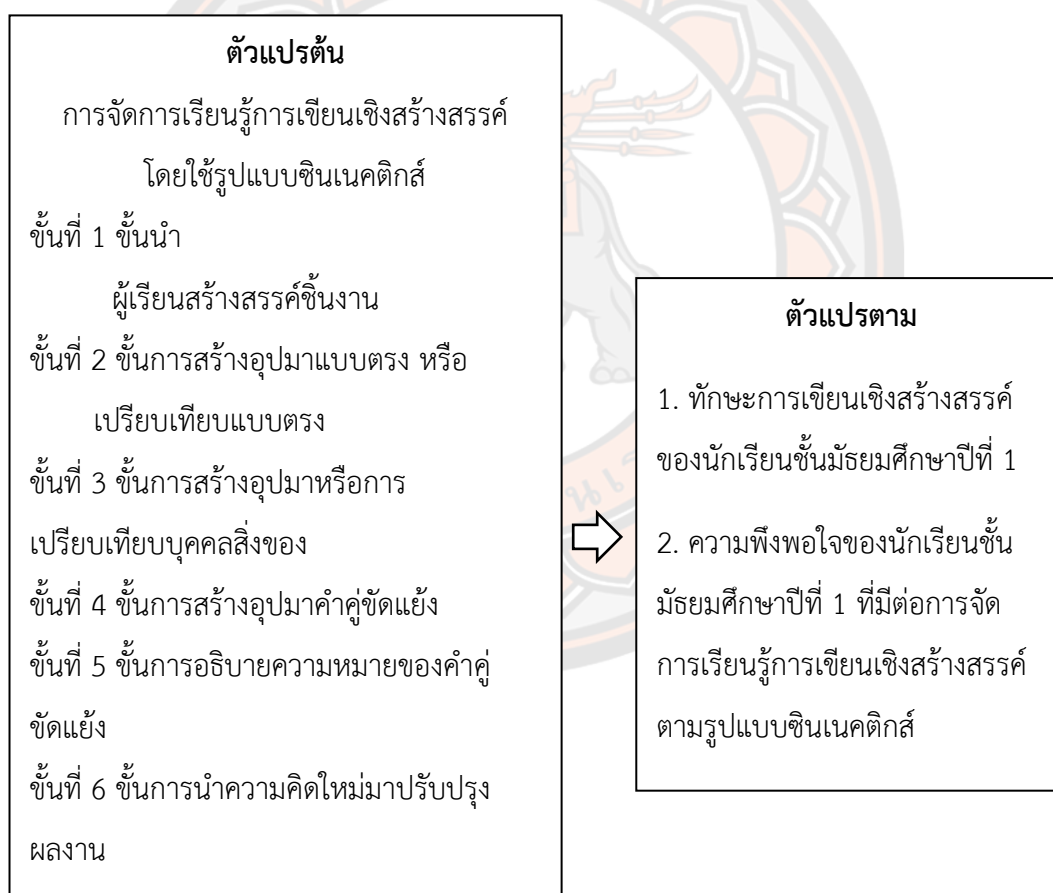
3. **แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์** หมายถึง แบบประเมินทักษะการเขียนในรูปแบบการเขียนอัตนัย ให้ผู้เรียนเขียนอย่างสร้างสรรค์ไม่จำกัดความคิดในการเขียน แต่ยังคงมีการให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์อยู่

4. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกชอบ รู้สึกประทับใจ มีความรู้สึกในทางบวก รู้สึกดีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ผ่านแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ แบ่งออก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านระยะเวลาการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ เพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้
2. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ในระดับมาก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 1.1 ความสำคัญของภาษาไทย
- 1.2 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 1.3 สาระการเรียนรู้แกนกลาง และตัวชี้วัดรายชั้นปี
- 1.4 โครงสร้างเวลาเรียนวิชาภาษาไทย

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics)

- 2.1 ความหมายของซินเนคติกส์ (Synectics)
- 2.2 การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์ (Synectics)
- 2.3 ประโยชน์และข้อเสียของเทคนิคซินเนคติกส์
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

- 3.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
- 3.2 ประเภทงานเขียนเชิงสร้างสรรค์
- 3.3 บทบาทครูผู้สอนกับการเขียนสร้างสรรค์
- 3.4 การวัดและประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์
- 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเขียนเชิงสร้างสรรค์

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

- 4.1 ความหมายของความพึงพอใจ
- 4.2 การวัดความพึงพอใจ
- 4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.1 ความสำคัญของภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางภาษาไทย (2551, หน้า 3) กล่าวว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่ คู่ชาติไทยตลอดไป กล่าวได้ว่าภาษาไทยมีความสำคัญในทุกภาคส่วนของกระบวนการเรียนรู้ และสำคัญต่อการพัฒนาเนื่องด้วยใช้ในการสื่อสาร ทั้งการพูด การเขียน ไม่เพียงแต่เท่านั้นยังคงเป็นเอกลักษณ์สำคัญของไทย และคนไทยใช้เป็นพื้นฐานเพื่อต่อยอดหลายอย่างในอนาคต ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นความสำคัญของสังคมแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ตลอดไปจนถึงการดำเนินชีวิตประจำวัน

1.2 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางภาษาไทย (2551, หน้า 3) กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ด้านการอ่าน การอ่านออกเสียง คำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันด้านการเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์ วิจัยและเขียนเชิงสร้างสรรค์ การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดง ความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย วรรณคดี และวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่า

ของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด 20 ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบันภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง ประกอบด้วย

1. การอ่าน การอ่านออกเสียง คำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่าน ในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน

2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดเล่ากับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาส และบุคคลการแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมและอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.3 สารการเรียนรู้แกนกลาง และตัวชี้วัดรายชั้นปี

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้สาระที่ 2 การเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สารการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	- การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
	2. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย	- การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
	3. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน	- การบรรยายประสบการณ์
	4. เขียนเรียงความ	- การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา
	5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	- การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงานระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์
	6. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	- การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่างๆ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	7. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมาย 	

1.4 โครงสร้างเวลาเรียนวิชาภาษาไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างเวลาเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 (ท21102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีรายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 โครงสร้างเวลาเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 (ท21102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (คาบ)
ทดสอบก่อนเรียน				1
3	การเขียนเชิงสร้างสรรค์	ท 2.1 ม.1/3 ท 2.1 ม.1/9	การเขียนบรรยาย ประสบการณ์ เป็นการ บันทึกประสบการณ์ที่ผ่าน มาของตนเอง ทั้งในรูปแบบ ที่ดีและไม่ดี โดยต้อง คำนึงถึงรูปแบบและภาษา ที่ใช้ในการเขียน ให้มีวิธี	3

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (คาบ)
			เขียนที่น่าสนใจ เดิมแต่ง จินตนาการให้ผู้อ่านเห็น ภาพ และนึกตามได้	
	ท 2.1 ม.1/4	การเขียนเรียงความเชิง	3	
	ท 2.1 ม.1/9	สร้างสรรค์ มีจินตนาการ คือกระบวนการเขียน เรื่องราวที่ตนคิดมาเขียนมา ต่อเติม ร้อยเรียงเป็น เรื่องราว ตามความคิด จินตนาการของตนเอง โดยมีรูปแบบการเขียนใช้ ภาษาในแบบของตนเอง มี ความแปลกใหม่ และ สร้างสรรค์		
ทดสอบหลังเรียน				1

จากข้อมูลทีกล่าวก่อนหน้านี้ ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้มีการจัดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด การเขียนเรียงความและการเขียนบรรยายประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตาม หลักสูตรแกนกลาง และถูกจัดให้สอนตามโครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตัวชี้วัด และให้มีทักษะการเขียนตาม ช่วงวัย ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะพัฒนาทักษะดังกล่าว ในวิจัยเรื่องนี้

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics)

2.1 ความหมายของซินเนคติกส์

ซินเนคติกส์ (Synectics) มาจากรากศัพท์ในภาษากรีก คือ Syn หมายถึง นำมารวมกัน และ Etics หมายถึง ส่วนประกอบที่หลากหลาย รวมความแล้วหมายถึง การรวมสิ่งต่าง ๆ เข้าด้วยกัน อาจกล่าวได้ว่าซินเนคติกส์ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้หรือการแก้ไขปัญหาโดยใช้วิธีการอุปมา เพื่อเปรียบเทียบสิ่ง ที่ต้องการเรียนรู้หรือปัญหากับสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย หรือดัดแปลงสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยหรือแปลออกไปนักวิชาการให้ความหมายของซินเนคติกส์ไว้ดังนี้

จกมล วณะเสถียร (2559, หน้า 23) ได้กล่าวว่า ซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการเปรียบเทียบ ได้แก่ การเปรียบเทียบระหว่างของสองสิ่งการเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของและการเปรียบเทียบคำคู่ที่มีความขัดแย้งกัน ซึ่งกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรม เป็น 6 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นนำ โดยผู้เรียนสร้างผลงานตามที่กำหนด 2) ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง 3) ขั้นการสร้างอุปมาหรือการเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ 4) ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง 5) ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง 6) ขั้นการนำความคิดใหม่ปรับปรุงผลงาน

ชูลีรัตน์ ประกิจ (2558, หน้า 19) กล่าวว่า กระบวนการซินเนคติกส์หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนด้วยวิธีการเชื่อมโยงที่แตกต่างกันหรือไม่เกี่ยวข้อง เข้าด้วยกัน โดยใช้กระบวนการเปรียบเทียบ เพื่อช่วยในการสร้างผลงานที่สร้างสรรค์แปลกใหม่ไม่ซ้ำเดิม สุวิทย์ มูลคำ (2545, อ้างถึงใน อติยศ สรรคบุรณารักษ์และธนาเทพ พรหมสุข, 2560, หน้า 3) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนา นวัตกรรมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนและการคิดร่วมกันเป็นกลุ่มจัดกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบ

สรุปได้ว่า ซินเนคติกส์ หมายถึง กระบวนการจัดการเรียน การสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเปรียบเทียบ เปรียบเปรยสิ่งเก่าผสมผสานกับสิ่งใหม่ สิ่งที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน มาเชื่อมโยงกันได้ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ทางความคิดที่แปลกใหม่ออกไปจากเดิม

2.2 การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์

รูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics) เป็นรูปแบบที่ Joyce and Weil พัฒนาขึ้นจากแนวคิดของ Gordon (1961 อ้างถึงใน ญัฐนิชา จิตตะคาม, 2561 หน้า 22) มีขั้นตอนการสอนด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานต่าง ๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียนบรรยายเล่าเรื่องทำการแสดง วาดภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงานนั้น ๆ ตามปกติที่เคยทำ เสร็จแล้วให้เก็บผลงานไว้ก่อน

ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง เช่น ลูกบอลกับมะนาว เหมือนหรือต่างกันอย่างไรคำคู่ที่ผู้สอนเลือกมาควรให้มีลักษณะที่สัมพันธ์กับเนื้อหาหรืองานที่ให้ผู้เรียนทำในขั้นที่ 1 ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบหลายคู่ และจดคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ผู้สอนให้ผู้เรียนสมมติตัวเองเป็น สิ่งใดสิ่งหนึ่ง และแสดงความรู้สึกออกมา เช่น ถ้าเปรียบเทียบผู้เรียนเป็นเครื่องซักผ้า จะรู้สึกอย่างไร ผู้สอนบันทึกคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน

ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำหรือวลีที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันในตัวเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้งขม มัจจุราชสีน้ำผึ้ง เชือดน้้ม ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้

ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ 5 มาใช้ในงานของตนทำให้งานของตนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น ผู้เรียนจะเกิดความคิดใหม่ ๆ และสามารถนำความคิดใหม่ ๆ นั้นไปใช้ในงานของตนทำให้งานของตนมีความแปลกใหม่น่าสนใจมากขึ้น นอกจากนั้นผู้เรียนอาจเกิดความตระหนักในคุณค่าของการคิดและความคิดของผู้คนอื่นอีกด้วย

ทศนา แหมมณี (2556, หน้า 46-47) ได้อธิบายความหมายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน รูปแบบซินเนคติกส์ไว้ว่า กระบวนการคิดสร้างสรรค์ หรือ Synnectics Intructional Model เป็นรูปแบบที่ Joyce and Weil พัฒนาขึ้นจากแนวคิดของ Gordon โดยกอร์ดอนเสนอวิธีการคิด เปรียบเทียบแบบอุปมาอุปไมย เพื่อใช้ในการกระตุ้นความคิดใหม่ ๆ ไว้ 3 แบบ คือ การเปรียบเทียบ แบบตรง (Direct Analogy) การเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ (Personal Analogy) และการ เปรียบเทียบคำคู่ขัดแย้ง (Compressed Conflict) ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนนี้เป็น ประโยชน์มากสำหรับการเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนและการพูดอย่างสร้างสรรค์

สนอง อินละคร (2544 , หน้า 27) กล่าวว่า ซินเนคติกส์ เป็นกิจกรรมการสร้างความคิด สร้างสรรค์โดยการคิดจากสิ่งที่คุ้นเคย รู้จัก เป็นสิ่งที่แปลกใหม่ออกไปเรื่อย ๆ และในทำนองเดียวกัน อาจคิดจากสิ่งที่แปลกใหม่หรือยังไม่คุ้นเคย ไปสู่สิ่งที่คุ้นเคยนั่นเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนสำคัญ 3 ประการที่เน้นเรื่องการเปรียบเทียบแบบอุปมาอุปไมย เพื่อให้ผู้เรียนได้คิด จินตนาการรู้สึกถึงสิ่งที่ได้เปรียบเทียบ ทั้งความเหมือน ความคล้าย ความแตกต่าง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ยังช่วยให้ผู้เรียนได้คิดจากสิ่งที่คุ้นเคย ให้เป็นสิ่งที่แปลก ใหม่ออกไปและคิดจากสิ่งที่แปลกใหม่ ไปสู่สิ่งที่คุ้นเคยได้อีกด้วย

2.3 ประโยชน์และข้อเสียของเทคนิคซินเนคติกส์

รูปแบบซินเนคติกส์ได้รับความนิยมในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับงานต่าง ๆ แต่ปัญหาในการใช้ก็มี ข้อจำกัดเช่นกัน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงข้อดีข้อจำกัดของการใช้รูปแบบซินเนคติกส์ดังนี้

อติยศ สรรคบุรณารักษ์ และ ธนาเทพ พรหมสุข (2560 , หน้า 9) ได้กล่าวถึงประโยชน์และ ข้อเสียเอาไว้ ดังนี้

ประโยชน์หรือข้อดีของรูปแบบซินเนคติกส์

1. สามารถแก้ปัญหาและการนิยามปัญหาได้อย่างรวดเร็ว
2. เกิดความเข้าใจในปัญหาอย่างถ่องแท้และสามารถสร้างแนวทางแก้ไขปัญหาได้
3. ส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกในการอยู่ร่วมกับความแตกต่างที่ซับซ้อนและชัดเจน
4. มีการเคลื่อนไหวของสมองทั้งสองด้านทั้งซีกขวา (ด้านจินตนาการ) และซีกซ้าย (ด้านความเป็นเหตุเป็นผล)
5. ก่อให้เกิดการคิดอย่างอิสระและสร้างความตระหนักรู้
6. เร่งให้เกิดตัวนำกลไกทางความคิดและการประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ

ข้อเสียของเทคนิคซินเนคติกส์

1. การใช้เทคนิคนี้ไม่สามารถใช้ได้ทันที เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยระยะเวลา
2. ผู้ที่ใช้เทคนิคนี้ต้องมุ่งให้ความสนใจ ใส่ใจตลอดกระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
3. เทคนิคนี้จะไม่ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีเมื่อผู้ร่วมแก้ปัญหาฝืนใจที่จะจินตนาการ
4. เทคนิคนี้จะใช้ได้กับปัญหาเฉพาะบุคคลมากกว่าปัญหาของกลุ่มคน
5. ต้องอาศัยความพยายามอย่างสูงของผู้นำกลุ่มในการกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายที่มีความถี่ถ้วน ไม่สะดุด มีการกำหนดปัญหาเบื้องต้น และคาดหวังผลลัพธ์ที่ได้

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2546, หน้า 115) ได้กล่าวถึง ข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สรุปได้ดังนี้

ข้อดีของการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

1. กิจกรรมมีจุดเด่นที่เปรียบเทียบระหว่างบทเรียนกับสิ่งอื่น ๆ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นบทเรียนในแง่มุมที่แตกต่างออกไปจากจุดเดิม ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ในมิติที่น่าสนใจ
2. เป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักคิดหลากหลายรูปแบบ เกิดความสร้างสรรค์
3. บรรยากาศการเรียนรู้สนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย เกิดความพึงพอใจทั้งผู้เรียนและผู้สอน
4. สร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มผู้เรียน ผู้เรียนได้ช่วยกัน ร่วมมือกันในการระดมความคิดเพื่อให้ได้แนวคิดที่แปลกใหม่ น่าสนใจ

ข้อจำกัดของการเรียนรู้ซินเนคติกส์

1. เนื้อหาวิชาที่จะนำการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ไปใช้ได้ผลดี คือ เนื้อหาวิชา หัวข้อหรือบทเรียนที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่แตกต่างออกไปจากสภาพที่เป็นอยู่เดิม
2. ผู้สอนควรเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างดี ผู้สอนจะต้องสามารถให้ตัวอย่างแนะนำผู้เรียนได้ กรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถระดมความคิดออกมาได้ ซึ่งบางครั้งบรรยากาศในการเรียนอาจหยุดชะงัก

ทิตินา แคมมณี (2551, หน้า 253) ได้กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ดังนี้

ข้อดีของการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

1. เน้นการสอนเพื่อให้เกิดความรู้มากกว่าสติปัญญา ทำให้ผู้เรียนไม่มีความคิดติดกรอบและทำใจเปิดกว้างยอมรับสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างมาก
2. เหมาะสำหรับการสอนรายวิชาหรือเนื้อหาที่ต้องการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เช่น การเขียนความเรียงแบบสร้างสรรค์ การสำรวจปัญหาสังคม การแก้ปัญหาต่าง ๆ และการสร้างงานประดิษฐ์
3. ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหา โดยวิธีการแปลกใหม่มากยิ่งขึ้น

ข้อจำกัดของการเรียนรู้ซินเนคติกส์

กระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นการใช้อารมณ์ ความรู้สึกเป็นหลัก อาจจะไม่เหมาะกับวิชาที่ต้องใช้เหตุผล กฎเกณฑ์หรือหลักการ เช่น วิทยาศาสตร์ หลักภาษา และคณิตศาสตร์ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่ารูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์มักใช้ไม่ได้ผลเมื่อต้องใช้ในรายวิชาที่เป็นเหตุเป็นผล หลักการ เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้อารมณ์ จินตนาการ ในการเขียนการสร้างสิ่งที่ยอยู่นอกกรอบ อย่างไรก็ตามการสอนในรูปแบบซินเนคติกส์ไม่มีเพียงข้อเสีย แต่ข้อดีก็มีอยู่มากและที่มักใช้กันได้ผลคือ การใช้ในการเรียนที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่แตกต่างออกไปจากสภาพที่เป็นอยู่เดิมและเป็นวิธีที่ส่งเสริมให้บรรยากาศการเรียนรู้สนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย

2.4 งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบซินเนคติกส์

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียน ใช้กันมายาวนาน และยังคงเป็นที่นิยม เนื่องจากสามารถจัดการเรียนรู้ แก้ปัญหาได้จริง และสามารถพัฒนาทักษะการเขียน การคิด หรือทักษะอื่น ๆ ได้ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยต่อไปนี้

อาจิยา หลิมกุล (2556) ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2) นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบซินเนคติกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

จกมล วชนะเสถียร (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

สุภาพร กันภัย (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการวิจัยพบว่า 1) สร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์เรื่องการนำเสนอผลงาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.29/77.73 และ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เรื่องการนำเสนอผลงานด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าเทคนิคการสอนแบบซินเนคติกส์ สามารถใช้แก้ปัญหาพร้อมกับเทคนิคอื่น ๆ ได้ และยังใช้ได้ผลแม้ว่าผู้เรียนจะอยู่ในช่วงวัยต่างกัน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ซึ่งอยู่ในรายวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการเขียนที่ดียิ่งขึ้น

3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

3.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ต้องอาศัยความคิด จินตนาการ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่ต่างจากเดิม โดยไม่คัดลอกผลงานจากผู้อื่น อาจนำมาเป็นแรงบันดาลใจได้ แต่ต้องแตกต่างไปจากสิ่งเดิมตั้งที่นักวิชาการหลายท่านที่ให้ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

กรรณิการ์ พวงเกษม (2534, หน้า 33) กล่าวถึงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า เป็นการเขียนที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการ หรือความคิดคำนึงของคนเขียนออกมาด้วยถ้อยคำที่สละสลวย ประทับใจผู้อ่าน ผู้ฟัง และให้ความรู้สึกในทางเพลิดเพลินใจและระดับสติปัญญาไปในตัว

ถวัลย์ มาศจรัส (2546, หน้า 4) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่าเป็นงานเขียนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนที่เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ เป็นของตนเอง หรือมีรูปแบบการเขียนที่เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะเป็นของตน หรือมีรูปแบบการเขียนที่มีรูปแบบแปลกใหม่ มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสาธารณชน

เกศินี จุฑาวิจิตร (2552, หน้า 7) อธิบายการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์คือการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอเนื้อหาสาระ หรือรูปแบบที่ใหม่ แปลก แตกต่างไปจากสิ่งที่มีอยู่หรือเป็นอยู่เดิม อีกทั้งไม่มีลักษณะที่เป็นสูตรสำเร็จ

สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ การสื่อความหมาย โดยการเรียบเรียงความรู้ ความคิด และอารมณ์ความรู้สึก ตลอดจนประสบการณ์ ต่าง ๆ ของผู้เขียนออกมาอย่างอิสระ ความคิดใหม่ แปลก แตกต่างไปจากสิ่งเดิม อาจเป็นเรื่องธรรมดาของคน สัตว์ สิ่งแวดล้อม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ สื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน โดยผู้เขียนต้องสร้างสรรค์ผลงานขึ้นเอง โดยไม่ คัดลอกมาจากผลงานผู้อื่น และงานเขียนควรมีความสวยงามไพเราะของภาษา

3.2 ประเภทของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์

งานเชิงสร้างสรรค์เป็นงานเขียนที่อาศัยความคิดสร้างสรรค์ผลงานใหม่ขึ้นมา โดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ สรรสร้างขึ้นมาใหม่ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านแบ่ง ประเภทงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

สุนันท์ จันทรวิเมื่อง (2551, หน้า 7) กล่าวถึงประเภทของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ว่า เป็นการเขียนมุ่งสื่อจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งอาจนำเสนอผ่านเนื้อหา รูปแบบ กลวิธี ในการเขียน หรือการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน แต่ไม่ว่าจะนำเสนอในลักษณะใด ผลที่ได้จากการเขียน สร้างสรรค์ดังกล่าวจะทำให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินจากความรู้สึกลึกซึ้งประทับใจในงานเขียน ขึ้นนั้น ในขณะเดียวกันงานเขียนนั้นควรเสริมสร้างสติปัญญาแก่ผู้อ่านด้วย

สมพร มั่นตระกูล (2545, หน้า 89) ได้กล่าวถึงประเภทการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สรุปได้ดังนี้

1. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในรูปแบบหมายถึง การเขียนที่ใช้รูปแบบในการเขียนแปลกใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน แต่ก็นำรูปแบบนั้นมาดัดแปลงให้เกิดรูปแบบในการเขียนขึ้นใหม่
2. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในเนื้อหา หมายถึง การเขียนที่นำเสนอเนื้อหาที่แปลกใหม่ อาจจะ ทำ ในรูปแบบที่มีอยู่เดิมแต่เนื้อหาเป็นแนวใหม่หรือใหม่ทั้งรูปแบบและเนื้อหาพร้อมกันไป
3. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในแนวคิด หมายถึง การเขียนที่ให้ข้อคิดหรือแนวคิดที่แปลกใหม่ และเป็นประโยชน์ต่อสังคมในด้านต่าง ๆ ทั้งสังคม การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม ตลอดจนความเชื่อต่าง ๆ
4. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในกลวิธี หมายถึง การสรรหาวิธีการต่าง ๆ แปลก ๆ ใหม่ ๆ มาใช้ ในงานเขียนของตน เพื่อสร้างความสนใจ ความประทับใจ ความคิดติดตรึงใจ และเพื่อให้เกิดความคิด หรือกลวิธีสร้างสรรค์ในใจคนอ่าน
5. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในสำนวนโวหารและถ้อยคำ หมายถึง การเขียนที่ให้ความคิด แปลกใหม่ให้ประโยชน์ในด้านสำนวนโวหารและถ้อยคำ ทำให้มีสำนวนโวหารและถ้อยคำที่ใช้

ในภาษามากขึ้น มีความหมายแปลก ๆ กว่าที่เคยใช้กันมาแต่เดิม และทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในถ้อยคำนั้น

6. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ในจินตนาการ หมายถึง การเขียนที่ให้เกิดความคิดในด้านจินตนาการ คือ เมื่ออ่านงานเขียนแล้วเกิดความคิดเชิงจินตนาการต่อเนื่องในทางสร้างสรรค์ มีความคิดที่จะนำแนวคิดที่ผู้เขียนเสนอไปปฏิบัติหรือลองปฏิบัติ

สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์นั้นเป็นงานเขียนที่มีหลายประเภท โดยมีจุดสังเกตคือจะเป็นงานเขียนที่ไม่เป็นแบบแผน เป็นงานที่เขียนเพื่อบอกเล่า สร้างจินตนาการ โดยลักษณะของการเขียนที่พบ ในงานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการเขียนประเภทความเรียงร้อยแก้วที่เน้นการถ่ายทอดอารมณ์ จินตนาการ มีเนื้อหาที่แปลกใหม่ไปจากเดิม

3.3 บทบาทครูผู้สอนกับการเขียนสร้างสรรค์

ครูผู้สอนที่ทำการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ประสบผลสำเร็จหรือไม่ เพราะครูเป็นผู้สร้างสรรค์ สร้างสถานการณ์ สร้างสิ่งเร้าและจัดลำดับขั้นการสอน หากครูไม่เข้าใจวิธีการ ไม่เข้าใจกระบวนการและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการสอนเขียนแบบสร้างสรรค์ก็ล้มเหลว ดังที่ Smith (อ้างถึงในจงบกล วจนะเสถียร, 2559, หน้า 41) กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการสอนเขียน เชิงสร้างสรรค์ดังนี้

1. ผลงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องเป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม มีลักษณะเฉพาะตัว
2. เน้นความเป็นอนกนัย (Divergent Thinking) คือ การรวบรวมความรู้ ความคิด ความจริง ความเข้าใจและทักษะต่าง ๆ ที่เรียนรู้มาสร้างสิ่งใหม่ ๆ คำตอบมิใช่เพียงคำตอบเดียว
3. ผู้สอนต้องใช้กลวิธีที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิด พัฒนาความคิดของตนเองและมีอิสระที่จะแสดงความคิดของตนเองได้อย่างเต็มที่ ครูอาจใช้วิธีการตั้งคำถาม หรือสร้างสถานการณ์ในขณะเดียวกันควรมีการผ่อนคลายความตึงเครียดบ้าง
4. ก่อนที่จะลงมือเขียนแต่ละครั้ง ครูควรให้เด็กได้ตั้งจุดมุ่งหมายและสำรวจความคิดของตนเองเสียก่อน และครูควรจะมีบทบาทเพียงพอเพื่อช่วยเหลือชี้แนะให้นักเรียนเกิดแนวคิด
5. ครูควรกระตุ้นให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมให้สัมพันธ์กับแนวคิดใหม่และจะต้องสนับสนุนส่งเสริมให้นำความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่เล่าเรียน มาใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ
6. ในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์กระบวนการทำงานมีความสำคัญเท่ากับผลงาน
7. ควรจัดบรรยากาศห้องเรียนให้สะดวกสบายอุปกรณ์ครบครัน สร้างบรรยากาศให้เกิดความเชื่อมั่น และมีอิสระในการคิดและเขียน

8. ควรอ่านและเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลาย ๆ แนวจะช่วยให้ นักเรียนรู้จักแนวทางในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น

9. การพิจารณาผลงานที่เกิดขึ้นจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์ควรต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรชมเชยในเรื่องความแปลกใหม่ มีความคิดริเริ่มและความเป็นตัวของตัวเอง

10. จะต้องอาศัยกระบวนการประชาธิปไตย เช่น การเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งครูและนักเรียนสร้างกฎในการเรียนร่วมกัน

จันตรี คุปตะวาทีน (2554, หน้า 74-75) ได้กล่าวถึงกลวิธีการจัดการเรียนการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่ผู้สอนส่งเสริมได้ตั้งแต่ในระดับต้น ๆ เช่น ให้ผู้เรียน เขียนบรรยายความรู้สึกของตนที่มีต่อภาพที่ผู้สอนให้ดู ให้ผู้เรียนเขียนต่อข้อความที่ผู้สอนเขียนขึ้นต้นไว้ตามความคิดของผู้เรียน ตั้งสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเขียนแสดงความคิดโดยเสรี นอกจากนี้การส่งเสริมให้แต่งคำประพันธ์หรือบทร้อยกรองที่มีฉันทลักษณ์ง่าย ๆ ก็จะช่วยให้ผู้เรียน พัฒนาการเขียนอย่างสร้างสรรค์และรู้จักใช้ถ้อยคำที่ไพเราะในการสื่อสารความคิดของตน อีกทั้งการจัดบรรยากาศในการเขียนก็เป็นสิ่ง ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดี ควรจัดสภาพแวดล้อมในลักษณะที่ไม่เป็นทางการให้ผู้เรียนมีอิสระที่จะเขียนโดยส่งเสริมให้เขียนใน โอกาส และสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน ที่บ้าน หรือขณะไปเที่ยวโดยสิ่งที่คุณสอนควรคำนึงมีดังนี้

1. กำหนดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน โดยจะต้อง คำนึงถึงหลักสูตร ในระดับชั้นต่าง ๆ ว่ามีจุดมุ่งหมายทำอะไร กิจกรรมต่าง ๆ นั้นสนอง วัตถุประสงค์ใด ในหลักสูตร

2. การจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยให้มีการสัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ

3. จัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน

4. ใช้สื่อที่จูงใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่และรักในการเขียน

5. ให้ผู้เรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสอนเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์

สรุปได้ว่าบทบาทของครูและผู้เรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมากเพราะวิธีการสอน วิธีพูด และการมีพื้นที่ให้ผู้เรียนได้แสดงออกในสิ่งที่ตนเองคิดนั้นสำคัญต่อผู้เรียนมาก หากพลาดไปขั้นตอนใดตอนหนึ่ง อาจทำให้ผู้เรียนท้อที่จะเขียนงานขึ้นมา และไม่สามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ในงานเขียนได้อีก

3.4 การวัดและประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นงานที่เกิดจากจินตนาการที่แปลกใหม่ ถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของตนเองโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ดังนั้น การวัดและประเมินผล จำเป็นต้องดูการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่เที่ยงตรง ครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งได้มี ผู้เสนอวิธีการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้

กรณีการ พวงเกษม (2534, หน้า 160) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

- 1) ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาสอดคล้องกับภาพ
- 2) การเรียบเรียงจัดลำดับความคิด
- 3) ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา โดยในแต่ละข้อจะกำหนดเกณฑ์คะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ ดีมาก = 3 ดี = 2 และ พอใช้ = 1

กระทรวงศึกษาธิการ (2536, หน้า 314) กล่าวว่า การเขียนแสดงความคิดอย่างเสรีและเชิงสร้างสรรค์ เป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย ดังนั้น การวัดและประเมินผลที่ถูกต้องและตรงที่สุด คือ ให้นักเรียนเขียนแล้วให้คะแนนด้วยวิธีจัดอันดับคุณภาพ ดังนี้

- 1) ความคิดแปลกใหม่ ไม่ซ้ำแบบหรือลอกเลียนใคร
- 2) การใช้ภาษาคมคาย
- 3) มีประโยชน์ ให้ข้อคิด ก่อให้เกิดจินตนาการ
- 4) ได้รับความรู้สึกละเอียดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างตรงตามจุดประสงค์การเขียน และควรมี

เกณฑ์การให้คะแนนด้วย

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538, หน้า 223-224) กล่าวถึง เกณฑ์การตรวจพิจารณาเพื่อประเมินงานเขียน ว่ามักจะประกอบด้วยเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- 1) ความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ โครงสร้าง
- 2) ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา ได้แก่ ศัพท์ สำนวนว่าสื่อได้ถูกต้องเหมาะสม ชัดเจนและกระชับได้ใจความหรือไม่
- 3) มีจุดเน้นของความคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน
- 4) ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและความสมดุลของการนำเสนอ
- 5) การใช้เทคนิควิธีการนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรมที่เหมาะสม
- 6) การนำเสนอเรื่องราวได้อย่างน่าสนใจ
- 7) การดำเนินเรื่องอย่างสัมพันธ์กัน

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ในการประเมินผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สิ่งที่ควรพิจารณา คือ การพิจารณา หลาย ๆ ด้าน และมีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินให้ ชัดเจน ครอบคลุม เพื่อประโยชน์ของทั้งผู้เรียนและผู้สอน

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะจำเป็นที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ แต่ยังประสบปัญหาอยู่ จึงมีผู้วิจัยหลายท่านแก้ปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ผ่านงานวิจัยหลายเรื่อง ซึ่งงานวิจัยที่จะยกตัวอย่างต่อไปนี้เป็นงานวิจัยที่แก้ปัญหาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ และสามารถนำไปใช้ได้จริง ดังนี้

มณฑนกร เจริญรักษา (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียน ครู ผู้เชี่ยวชาญ ต้องการให้มีการพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีรูปแบบหลากหลายรูปแบบ มีภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม และดึงดูดความสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นเนื้อหาที่ใกล้ตัวผู้เรียน และมีเนื้อหา ที่น่าสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 2) แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย คำชี้แจง วัตถุประสงค์ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบสังเกตพฤติกรรม ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายบุคคล มีค่าเท่ากับ 67.71/68.33 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มเล็ก มีค่าเท่ากับ 72.78/73.89 การหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม มีค่าเท่ากับ 78.32/79.13 ปรากฏว่าแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ 3) การทดลองใช้แบบฝึกทักษะ ดำเนินการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พบว่านักเรียนชื่นชอบกิจกรรมที่มีความหลากหลาย ให้ความสนใจกระตือรือร้นร่วมมือกันทำกิจกรรม 4) หลังจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะนักเรียนมีทักษะในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดทุกด้าน

วนิดา กุลภัทร์แสงทอง (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเรื่องตามจินตนาการ และสร้างสรรค์โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกการเขียนเรื่องที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.66/86.67 2) ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเรื่องของนักเรียนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนมีความเห็นด้วยมากที่สุดว่าแบบฝึกช่วยให้นักเรียนมีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น นักเรียนใช้ภาษาไทยและเลขไทยได้อย่างถูกต้อง

อรกัญญา พูลสุข บุญจันทร์ สีสันต์ และกฤษณา คิตติ (2558) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยมีประสิทธิภาพ 86.31/80.83 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยมีความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4 ความพึงพอใจ

4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นลักษณะทางด้านจิตใจของบุคคล ซึ่งอาจแสดงออกให้บุคคลเห็นหรือเข้าใจได้โดยมีหลักการในการวัดและประเมินผลคุณลักษณะด้านจิตพิสัยที่คำนึงถึงการแสดงออกหรือการกระทำ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งมีผู้ให้คำนิยามความพึงพอใจดังนี้

พิชิต บุตรศรีสว (2546, หน้า 11) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึงระดับความรู้สึก ความรัก ความยินดี ยอมรับ และการมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในเชิงบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานจนบรรลุผลสำเร็จขององค์กร

รัชนิวรรณ สุขเสนา (2560, หน้า 66) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึงความรู้สึก นึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เช่น ความรู้สึกชอบ รัก พอใจ เต็มใจและยินดี ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านวัตถุ และด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อดำเนินปฏิบัติการณ์นั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

จรรยา ปิตรมย์ (2556, หน้า 93) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ในทางบวก คือ รู้สึกชอบ รัก พอใจ หรือเจตคติที่ดีต่องาน ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการ

จากความหมายของความพึงพอใจที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึก ยินดี พอใจ รัก ชอบ เมื่อประสบความสำเร็จเรื่องใด เรื่องหนึ่ง หรือได้รับความตอบสนองจากสิ่งที่ต้องการ ในรูปแบบที่ดีต่อความรู้สึกข้างใน ซึ่งในวิจัยครั้งนี้หมายถึงความพึงพอใจ พอใจ รู้สึกดี ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแบบชินเนคติกส์ และรู้สึกดีต่อวิธีการสอนของครูผู้สอน

4.2 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจจากผู้เรียน คือสิ่งสะท้อนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน เพื่อให้การสอนมีการพัฒนาจากเดิม จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องมีเครื่องวัดความพึงพอใจ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงการวัดความพึงพอใจดังต่อไปนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2560, หน้า 63) ได้เสนอเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจ เช่น แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยชุดข้อความที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยกาเครื่องหมายหรือเขียนตอบ หรือกรณีทีกลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือไม่ได้หรืออ่านยาก อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามนิยมเกี่ยวกับข้อเท็จจริงความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. โครงสร้างแบบสอบถาม มีส่วนประกอบโครงสร้างของแบบสอบถาม 3 ส่วนคือ

1.1 คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม เป็นส่วนแรกของการสอบถามโดยระบุจุดมุ่งหมายและความสำคัญที่ให้อตอบแบบสอบถาม คำอธิบายลักษณะของแบบสอบถาม และวิธีตอบพร้อมยกตัวอย่างประกอบ และตอนสุดท้ายจะกล่าวขอบคุณล่วงหน้า แล้วระบุชื่อเจ้าของแบบสอบถาม

1.2 สถานภาพทั่วไป เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น อายุ เพศ การศึกษา เป็นต้น

1.3 ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะวัด ซึ่งอาจแยกเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ แล้วสร้างข้อคำถามวัดพฤติกรรมย่อย ๆ นั้น

2. รูปแบบของแบบสอบถาม ข้อคำถามในแบบสอบถามอาจมีลักษณะเป็นปลายเปิดหรือแบบปลายปิด แบบสอบถามฉบับหนึ่งอาจเป็นแบบปลายเปิดทั้งหมดหรือแบบผสมก็ได้ ดังนี้

2.1 ข้อคำถามแบบปลายเปิด เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้เลือกตอบ แต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบโดยใช้คำพูดของตนเอง

2.2 ข้อคำถามปลายปิด เป็นคำถามที่มีคำตอบให้ผู้เขียน เขียนเครื่องหมายลงหน้าข้อความหรือตรงกับช่องที่เป็นความจริง หรือความเห็นของตนมีหลายแบบ

3. หลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถาม มีดังนี้

3.1 กำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่นอนว่าต้องการถามอะไร

3.2 สร้างคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3.3 เรียงข้อคำถามตามลำดับให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันตรงหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้

3.4 ไม่ควรให้ผู้ตอบตอบมากเกินไป เพราะจะทำให้เบื่อหน่าย ไม่ให้ความร่วมมือหรือตอบโดยไม่ตั้งใจ

3.5 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้นควรใช้ข้อคำถามปลายปิด ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กาตอบในแบบสอบถาม

3.6 สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดี

3.6.1 ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่กำกวม ไม่มีความซับซ้อน

3.6.2 ใช้ข้อความที่สั้น กระชับ ไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย

3.6.3 เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบ โดยคำนึงถึงระดับสติปัญญา ระดับการศึกษา ความสนใจของผู้ตอบ

3.6.4 แต่ละข้อควรถามเพียงปัญหาเดียว

3.6.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง

3.6.6 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเบื่อหน่าย หรือไม่สามารถตอบได้

3.6.7 หลีกเลี่ยงคำที่ผู้ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น บ่อย ๆ เสมอ โง่ ฉลาด

3.6.8 ไม่ใช่คำถามที่เป็นคำถามนำผู้ตอบให้ผู้ตอบตามแนวทางหนึ่งแนวใด

3.6.9 ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจหรืออึดอัดใจที่จะตอบ

3.6.10 ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้ว หรือวัดด้วยวิธีอื่นได้ดีกว่า

3.6.11 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ

3.6.12 คำตอบที่ให้เลือกในข้อคำถามควรมีให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทุกคนสามารถเลือกตอบได้ตรงกับความจริงตามความเห็นของเขา

4. มาตรฐานประมาณค่า เป็นมาตราวัดชนิดหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินการปฏิบัติกิจกรรม ทักษะต่าง ๆ และพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เช่น เจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพึงพอใจ มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

4.1 มีระดับความเข้มข้นให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความคิดเห็น สภาพความเป็นจริง เหตุผล ตั้งแต่ 3 ระดับ ขึ้นไป

4.2 ระดับที่เลือกอาจเป็นชนิดที่มีด้านบวกและด้านลบในข้อเดียวกันหรือมีเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง โดยที่อีกด้านหนึ่งจะเป็นศูนย์หรือระดับน้อยมาก

4.3 บางข้อมีลักษณะเชิงนิมาน (Positive Scale) บางข้อมีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative Scale)

4.4 สามารถแปลงผลตอบเป็นคะแนนได้

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2532, หน้า 138) ได้กล่าวไว้ว่าการวัดความพึงพอใจแบ่งแบบวัดตามลักษณะข้อคำถามที่ถามออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แบบสำรวจปรนัย เป็นแบบวัดที่มีคำถามและคำตอบให้เลือกตอบ โดยที่ ผู้ตอบตอบตามที่ตนเองมีความคิดเห็นและความรู้สึกเป็นข้อมูลที่มีการวิเคราะห์ด้วยเชิงปริมาณ

2. แบบสำรวจเชิงพรรณนา เป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบตอบด้วยคำพูดและข้อเขียนของตนเอง เป็นแบบสัมภาษณ์หรือคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบโดยอิสระเป็นข้อมูลที่ได้ในเชิงคุณภาพ แบบวัดสามารถแบ่งได้ตามคุณลักษณะของงานเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 แบบวัดความพึงพอใจงานโดยทั่วไป เป็นแบบวัดที่วัดความพึงพอใจของบุคคลที่มีความสุขอยู่กับการงานโดยรวม

2.2 แบบวัดความพึงพอใจเฉพาะเกี่ยวกับงานของแบบวัดนี้เป็นการวัดความพึงพอใจในแต่ละด้าน

จงกล วาณะเสถียร (2559, หน้า 103) ได้ศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ โดยสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น แบ่ง ออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านระยะเวลา 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ มีหลายรูปแบบ สามารถวัดได้โดยทางอ้อมจากการแสดงความคิดเห็นหรือจากการสังเกตพฤติกรรมภายนอก ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือในการวัด เครื่องมือในการวัดความพึงพอใจมีหลายประเภท เช่น แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต แบบสำรวจ เป็นต้น ในแต่ละประเภทจะมีหลักเกณฑ์ ในการสร้างแตกต่างกันไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ 3 ด้านคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านระยะเวลา การเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ เพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียน

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจ มักใช้กันมากในการวิจัย เนื่องจากช่วยให้ผู้วิจัยเห็นข้อดี ข้อบกพร่องของการพัฒนาทักษะ หรือการจัดการเรียนรู้ ทำการทดลองอื่น ๆ จากการที่ให้ผู้เรียนประเมินผ่านแบบวัดความพึงพอใจ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยต่อไปนี้

สายใจ ตะพองมาตร (2558) ได้ศึกษา การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มี

ชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนด ในระดับมาก โดยผลการประเมินคุณภาพมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวมเท่ากับ 4.39 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.20 2) ผลการประเมินความคิดสร้างสรรค์กระบวนการ ทำงานและผลงานศิลปะของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้ แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย ภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวม เท่ากับ 8.31 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.53 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายนักเรียนมีความพึงพอใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.32 และมี ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.40

อรพินธร แก้วภู (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมรายวิชาทัศนศิลป์ตาม แนวคอนสตรัคติวิซซิมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนา การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมรายวิชาทัศนศิลป์ตามแนวคอนสตรัคติวิซซิม พบว่า นักเรียนมี ความสามารถแบ่งเป็น 4 กลุ่มกลุ่มที่มีนักเรียนผ่านทั้งกิจกรรมและชิ้นงาน คือ กลุ่มที่ 4 มีจำนวน นักเรียน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 ส่วนกลุ่มที่มีนักเรียนกิจกรรมไม่ผ่านและ ชิ้นงานไม่ผ่านคือกลุ่ม ที่ 1 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 34.78 2) ชุดกิจกรรมรายวิชาทัศนศิลป์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามแนวคอนสตรัคติวิซซิม มีประสิทธิภาพ 77.91/78.69 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 3) ความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมรายวิชาทัศนศิลป์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ตามแนว คอนสตรัคติวิซซิมโดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17

ขวัญจิตร คลังนาคและยุพิน ยืนยง(2562) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด ร่วมกับรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการเขียน เชิงสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ดร่วมกับรูปแบบการสอน แบบซินเนคติกส์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.80/81.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) ผลการประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์พบว่าความสามารถในการเขียน เชิงสร้างสรรค์หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) ผลการประเมิน ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ
ซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)
ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่ม (One-Group Pre-test Post-test Design) โดยใช้แผนการ
ทดลองและดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2564
โรงเรียนสันติศิรินทร์วิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเชียงราย จำนวนนักเรียนทั้งหมด
152 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 ปีการศึกษา 2564
โรงเรียนสันติศิรินทร์วิทยาคม จังหวัดเชียงราย จำนวนนักเรียน 34 คน ซึ่งมาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วย
วิธีการจับสลากจากห้องเรียนทั้งหมด 5 ห้อง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้
รูปแบบซินเนคติกส์

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรโรงเรียนสันติศิรินทร์วิทยาคม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2 ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.3 ศึกษาเนื้อหาที่นำมาใช้ในการสอน เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบ
ไปด้วยเรื่องการเขียนบรรยายประสบการณ์และการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์

1.4 วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม สำหรับเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลอง คือ หน่วยที่ 3 เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.5 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบ ซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน

2 แผน ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนบรรยายประสบการณ์ จำนวน 3 คาบ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 3 คาบ

รวมทั้งหมด 6 คาบ

โดยแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 1) สารระที่
- 2) มาตรฐานการเรียนรู้
- 3) สารระสำคัญ
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
 - (1) ด้านความรู้
 - (2) ด้านทักษะ/กระบวนการ
 - (3) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 5) สารระการเรียนรู้
- 6) กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนของรูปแบบซินเนคติกส์ ดังนี้
 - (1) ช้่นนำ
 - (2) ช้่นการสร้างอุปมาแบบตรง
 - (3) ช้่นการสร้างอุปมาบุคคล
 - (4) ช้่นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง
 - (5) ช้่นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง
 - (6) ช้่นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน
- 7) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้
- 8) การวัดและประเมินผล โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมรายบุคคล และเกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกทักษะการเขียนในแต่ละแผน
- 9) บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาปรับปรุงก่อนเสนอผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง โดยมีผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมในองค์ประกอบต่าง ๆ ตามแบบประเมินความเหมาะสม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 โดยให้คะแนน ดังนี้

- ให้คะแนน 5 เมื่อพิจารณาว่ารายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
ให้คะแนน 4 เมื่อพิจารณาว่ารายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมาก
ให้คะแนน 3 เมื่อพิจารณาว่ารายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
ให้คะแนน 2 เมื่อพิจารณาว่ารายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อย
ให้คะแนน 1 เมื่อพิจารณาว่ารายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

1.8 นำแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์คะแนน

1.9 ได้คะแนนผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D= 0.32)

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาและทบทวนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้แกนกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สารที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิธีการสร้างแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน

2.3 ศึกษาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในลักษณะต่าง ๆ จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

2.4 สร้างแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัยและสร้างเกณฑ์ให้คะแนน โดยใช้ทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อน และหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ชินเนคติกส์จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน โดยใช้ตัวชี้วัดเดียวกัน แต่แตกต่างกันที่ การกำหนดขอบเขตเนื้อเรื่องในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.5 นำแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และเกณฑ์ให้คะแนนที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.6 นำเสนอแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และเกณฑ์ให้คะแนน ต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยมีผู้เชี่ยวชาญประเมิน จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ด้านภาษาไทย 3 ท่าน และเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน ตรวจสอบการใช้ ภาษา ความถูกต้องของข้อความ (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) กับตัวชี้วัดโดยกำหนดเกณฑ์การให้ คะแนนดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

2.7 นำแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และเกณฑ์ให้คะแนนมา วิเคราะห์คะแนน ได้คะแนนค่าความสอดคล้องที่ **0.96** สามารถนำไปใช้ได้

2.8 นำแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และเกณฑ์ให้คะแนนทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อคัดข้อสอบอัตนัยเหลือเพียงข้อเดียว ซึ่งนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน ที่เคยได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในรายวิชาพื้นฐานการเขียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

2.9 นำคะแนนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทั้ง 2 ข้อ โดยให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากนั้นนำผลคะแนนมาหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแบบอัตนัย 2 ข้อ ตามวิธีของ D.R. Whitney และ D.L. Sabers

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล
1	0.43	0.71	ใช้ได้
2	0.48	0.76	ใช้ได้

2.10 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ใช้วิธีหาค่า Coefficient Alpha (α) ของครอนบาค Cronbach มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94

2.11 เลือกแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 1 ข้อ คะแนน 20 คะแนน ที่มีค่าอำนาจจำแนกได้ดีกว่าไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2.12 นำแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มาใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชินเนคติกส์

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามโดยกำหนดรูปแบบของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้วิจัยกำหนดเป้าหมายความพึงพอใจต่อการเรียน 3 ด้านคือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านระยะเวลา และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับแยกเป็น 3 ด้าน จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามหลักการของ ลิเคิร์ต (Likert) (อ้างในพวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543, หน้า 107-108) ดังนี้

ให้คะแนน 5 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ให้คะแนน 4 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมาก

ให้คะแนน 3 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ให้คะแนน 2 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อย

ให้คะแนน 1 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจและแปลผลข้อมูลดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 113) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.4 เสนอแบบสอบถามความพึงพอใจต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญโดยมีผู้เชี่ยวชาญประเมินจำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2 ท่าน เพื่อดูความถูกต้อง ความเหมาะสม และประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมชีวิตด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบชินเนคติคส์ เป็นการหาดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามพฤติกรรมชีวิตด้านความพึงพอใจ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามพฤติกรรมชีวิตด้านความพึงพอใจ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามวัดตรงตามพฤติกรรมชีวิตด้านความพึงพอใจ

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาวิเคราะห์คะแนน ได้คะแนนค่าความสอดคล้องที่ 0.86 สามารถนำไปใช้ได้

3.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

3.8 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิจัยมีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 1 กลุ่ม เพื่อใช้ในการทดลองโดยใช้การสุ่มแบบจับสลาก เพื่อเป็นกลุ่มทดลอง ดังนี้

1.1 กลุ่มทดลองการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลอง และผู้วิจัยประเมินผลโดยแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว และบันทึกผลการประเมินทักษะไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. ทำการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้กับกลุ่มทดลอง ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้ระยะเวลา คือ 6 คาบ สัปดาห์ละ 3 คาบ

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มทดลองและผู้วิจัยประเมินผลโดยใช้แบบประเมินทักษะการเขียน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนไปวิเคราะห์ข้อมูล

5. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาตรวจให้คะแนน ดังนี้

5	คะแนน	เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด
4	คะแนน	เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจมาก
3	คะแนน	เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
2	คะแนน	เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจน้อย
1	คะแนน	เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3. นำผลการตรวจไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับ และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

- 4.51 - 5.00 มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

2. การเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้ค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test Dependent)

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบ ชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.1 นำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนตติคส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาตรวจให้คะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจมาก
- 3 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจปานกลาง
- 2 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจน้อย
- 1 คะแนน เมื่อนักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.2 นำผลการให้คะแนนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

- 4.51 - 5.00 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐาน

1.1. การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน ($\bar{X}$) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 37)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูล

1.2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 41)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ แทน ผลรวมคะแนนดิบของนักเรียน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละค่ายกกำลังสอง
 ของนักเรียนแต่ละคน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การคำนวณหาค่าดัชนีความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตรของ D.R. Sabers (1970, หน้า 214-215 อ้างถึงในล้วน สายยศและ อังคณา สายยศ 2538, หน้า 200-201)

ดัชนีค่าความยาก (P_E) มีสูตร ดังนี้

$$P_E = \frac{S_u + S_L - (2NX_{\min})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

ดัชนีค่าอำนาจจำแนก (r) มีสูตรดังนี้

$$r = \frac{S_u - S_L}{N(X_{max} - X_{min})}$$

เมื่อ

P_E	แทน	ดัชนีค่าความยาก
S_u	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มอ่อน
N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน (กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง)
X_{max}	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
X_{min}	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด
r	แทน	ดัชนีค่าอำนาจจำแนก

2.2 การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของแบบทดสอบอัตนัยโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (ลัวน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2538, หน้า 200)

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ

α	แทน	สัมประสิทธิ์แอลฟา
k	แทน	จำนวนข้อคำถามหรือข้อสอบ
S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม t

2.3 หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC โดยใช้สูตรดังนี้ (รัตนะ บัวสนธ์ 2552, หน้า 104)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่า $IOC \geq 0.5$ ขึ้นไป

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบ t-test แบบ Dependent คำนวณจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543, หน้า 165)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	การตรวจสอบความแตกต่างคะแนนก่อนและหลังเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนยกกำลังสอง
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนยกกำลังสอง
	$n - 1$	แทน	จำนวนนักเรียน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบจินเนติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบจินเนติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบจินเนติกส์

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบจินเนติกส์.

ตอนที่ 1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยจัดการเรียนรู้แบบจินเนติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบจินเนติกส์จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการเขียนบรรยายโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบจินเนติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ				
1	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2	เหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
3	เหมาะสมกับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด

4	เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.89	มาก
5	เหมาะสมกับการเรียนรู้และประเมินผล	4.20	0.84	มาก
ด้านเนื้อหา				
6	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
7	เหมาะสมกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
8	เหมาะสมกับการวัดและประเมินผล	4.20	0.84	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
9	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
10	เหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
11	เหมาะสมกับการวัดและประเมินผล	4.60	0.89	มากที่สุด
ด้านสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
12	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
13	เหมาะสมกับเนื้อหา	4.20	0.84	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล				
14	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
15	เหมาะสมกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
16	เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.89	มากที่สุด
รวมผลความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1		4.67	0.37	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการเขียนบรรยาย เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 3 คาบ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.6, S.D=0.37)

ตาราง 4 ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนเรียงความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
ซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
ด้านสาระสำคัญ				
1	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
2	เหมาะสมกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
3	เหมาะสมกับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
4	เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.89	มากที่สุด
5	เหมาะสมกับการเรียนรู้และประเมินผล	4.40	0.55	มาก
ด้านเนื้อหา				
6	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
7	เหมาะสมกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
8	เหมาะสมกับการวัดและประเมินผล	4.40	0.55	มาก
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
9	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
10	เหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
11	เหมาะสมกับการวัดและประเมินผล	4.60	0.89	มากที่สุด
ด้านสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
12	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
13	เหมาะสมกับเนื้อหา	4.40	0.55	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล				
14	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
15	เหมาะสมกับเนื้อหา	4.80	0.45	มากที่สุด
16	เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	0.71	มาก
รวมผลความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1		4.65	0.27	มากที่สุด

จากตาราง 4 พบว่าผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ในแผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนเรียงความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลาที่ใช้ ในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 3 คาบ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D=0.27)

ตาราง 5 แสดงผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

แผนการจัดการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเหมาะสม
การเขียนบรรยาย	4.67	0.37	มากที่สุด
การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์	4.65	0.27	มากที่สุด
ผลการพิจารณาความเหมาะสมทั้งสองแผน	4.66	0.32	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า ผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากผู้เชี่ยวชาญมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D=0.32)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	คะแนนเต็ม	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	34	11.26	20	1.42	4.12	1.45	16.54*	0.0000
หลังเรียน	34	15.38	20	1.76				

*มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่าผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.26 และ 15.38 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ พบว่าคะแนนสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

การวิเคราะห์ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ประกอบไปด้วยกัน 3 ด้านคือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านระยะเวลา และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผู้วิจัยได้สรุปดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. ด้านกระบวนการเรียนรู้			
1.1 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
1.2 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น	3.65	0.73	มาก
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยสื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา	3.50	0.71	มาก
1.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	3.91	0.57	มาก
รวม	3.97	0.16	มาก
2. ด้านระยะเวลา			
2.1 ระยะเวลาในการเรียนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.88	0.84	มาก
2.2 ระยะเวลาที่กำหนดให้เพียงพอต่อการฝึกเขียนประเภทต่าง ๆ	3.65	0.60	มาก
2.3 ระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนการสอนแบบซินเนคติกส์เพียงพอต่อการทำความเข้าใจของนักเรียน	3.53	0.66	มาก
รวม	3.69	0.13	มาก
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
3.1 นักเรียนสามารถเขียนบรรยายได้	3.74	0.71	มาก
3.2 นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้	3.68	0.64	มาก
3.3 นักเรียนรู้วิธีคิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์	4.12	0.64	มาก

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
รวม	3.84	0.04	มาก
รวมเฉลี่ย	3.85	0.12	มาก

จากตาราง 7 พบว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ในภาพรวมมีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{X}= 3.85$,S.D= 0.12) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือด้านกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X}= 3.97$, S.D=0.16) รายการที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหา เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น ($\bar{X}= 4.82$,S.D=0.39) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจรองลงมาคือด้านระยะเวลา ($\bar{X}= 3.69$,S.D=0.13) รายการที่มีความพึงพอใจเฉลี่ยสูงสุดในด้านนี้คือ ระยะเวลาในการเรียนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}= 3.88$, S.D=0.84) สำหรับด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}= 3.84$, S.D=0.04) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่ารายการที่มีความพึงพอใจสูงสุดคือ นักเรียนรู้วิธีคิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X}= 4.12$, S.D=0.64)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนตติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชินเนตติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชินเนตติกส์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบชินเนตติกส์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ชินเนตติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนเรื่องที่ต้องการเขียน เสร็จแล้วให้เก็บผลงานไว้ก่อน ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนใหม่ เพื่อส่งเสริมความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จำนวน 2 แผน ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนจัดการเรียนรู้พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.66$, $S.D=0.32$) เมื่อพิจารณาตามรายแผนการจัดการเรียนรู้พบว่าแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 เขียนบรรยายมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.67$, $S.D=0.37$) และรองลงมาคือแผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 เขียนเรียงความอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}= 4.65$, $S.D=0.32$)

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดย ผลจัดการเรียนรู้ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 11.26 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 15.38 คิดเป็นร้อยละ 76.9

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์. ในภาพรวมมีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.85, S.D= 0.12)

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาพรวมแผนจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 แผนจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับความเหมาะสมที่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.67, S.D=0.37) ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้นำการสอนแบบซินเนคติกส์มาร่วมใช้ในแผนจัดการเรียนรู้ ทั้ง 2 แผน ได้แก่ แผนที่ 1 เขียนบรรยายและแผนที่ 2 เขียนเรียงความ ซึ่งแต่ละแผนจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 6 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาบุคคลหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ ขั้นที่ 5 ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ซึ่งสอดคล้องกับ จงกล วจนะเสถียร (2559, หน้า 23) ที่ได้กล่าวว่า ซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนโดยใช้กระบวนการเปรียบเทียบ ได้แก่ การเปรียบเทียบระหว่างของสองสิ่ง การเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของและการเปรียบเทียบคำคู่ที่มีความขัดแย้งกัน ซึ่งกำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรม เป็น 6 ขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นนำ โดยผู้เรียนสร้างผลงานตามที่กำหนด 2) ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง 3) ขั้นการสร้างอุปมา

หรือการเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ 4) ขั้นการสร้างอุปมาคำคู่ขัดแย้ง 5) ขั้นการอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง 6) ขั้นการนำความคิดใหม่มาปรับปรุงผลงาน โดยผู้วิจัยได้ทำมาประยุกต์ในชั้นการทดลอง ดังนี้ ประกอบบทเรียนทั้ง 2 แผนจัดการเรียนรู้ ยกตัวอย่างการเขียนประเภทบรรยายและเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเวลาให้ผู้เรียนได้เป็นสิ่งสมมติสิ่งอื่นเพื่อเข้าใจความรู้สึกของสิ่งเหล่านั้น แล้วค่อยให้ผู้เรียนลองเขียนถ่ายทอดความรู้สึกออกมา พบว่าผู้เรียนเขียนได้ลื่นไหล และสมจริงมากกว่าก่อนที่จะได้รับการเรียนรู้แบบเดิม

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ พบว่าทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการเขียนตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ โดยผู้สอนอธิบายหลักการเขียนบรรยายและการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนเข้าใจก่อน จากนั้นจึงให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนของซินเนคติกส์ 6 ขั้นตอน สอดคล้องกับมรกด มงคลเมืองและ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2561) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาระหว่างการเรียน โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์และวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาด้วยการเรียนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษาโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านระยะเวลา และด้านประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.85, S.D = 0.12) เนื่องจากการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งกิจกรรมดังกล่าวช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนได้อย่างอิสระ ไม่มีขอบเขตจำกัดความคิด ทำให้นักเรียนสนุกกับการเขียน สอดคล้องกับสายใจ ตะพองมาตร (2558) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มี

ต่อแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียงเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายนักเรียนมีความพึงพอใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32, S.D=0.40)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนของรูปแบบซินเนคติกส์เพื่อเป็นการกำหนดกรอบเป้าหมายในการทำกิจกรรมให้กับนักเรียน
2. ผู้สอนควรมีเวลาให้นักเรียนฝึกฝนการเขียนอย่างเพียงพอ จะช่วยให้พัฒนาการเขียนดีขึ้น
3. ครูผู้สอนควรจัดเตรียมห้องเรียน สื่อการสอน ตัวอย่างงานเขียน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนเพื่อให้ขั้นตอนในการศึกษาด้วยกระบวนการสอนแบบซินเนคติกส์มีความราบรื่น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิธีการสอนตามรูปแบบซินเนคติกส์มาใช้ในการเขียนมาทดลองใช้กับผู้เรียนชั้นอื่น ๆ หรืองานเขียนประเภทนวนิยาย สารคดี เป็นต้น
2. ควรนำวิธีการสอนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ไปใช้ในงานเขียนอื่น ๆ เช่น การพัฒนาการเขียนประเภทนวนิยาย สารคดี เป็นต้น
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวิธีการสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2534). *การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2552). *การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ :Idea ดี ๆ ไม่มีวันหมด*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- ขวัญจิตร คลังนาคและยุพิน ยืนยง. (2562). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิดทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ดร่วมกับรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 9(2), 5-16.
- จกมล วจนะเสถียร. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จรรยา ปิตรัมย์. (2556). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้การเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชูลีรัตน์ ประกิจ. (2558). *การพัฒนาบทเรียนบนเว็บตามกระบวนการสอนแบบซินเนคติกส์ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อคู่คิดที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์วิชาการสร้างงานแอนิเมชันชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณัฐธิดา จิตตะคาม. (2561). *การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.

- ทิตินา แคมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทิตินา แคมมณี. (2556). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. พิมพ์ครั้งที่ 8, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นฤมล ม่วงไทย. (2543). *การสร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2532). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซต
- พล พิมพ์โพธิ์. (2561). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับรูปแบบการสอนซินแนคติกส์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์และเจตคติต่อการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชิต บุตรศรีสวาย. (2546). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เขตการศึกษา 9*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). เลย : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเลย.
- มณฑกร เจริญรักษา. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- รพีพร สระกาศ. (2555). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5) โดยใช้สื่อการสอนในชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- รัชนิวรรณ สุขเสนา. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง บทประยุกต์กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสารคาม.
- รัตน์ะ บัวสนธิ์. (2552). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิควิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์นสำนักพิมพ์.
- วนิดา กุลภัทร์แสงทอง. (2555). การพัฒนาแบบฝึกการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 4(1), 198-211.
- วิชาการโรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม. (2562). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self - Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2562. โรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย.
- วิชาการโรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม. (2563). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self - Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2563. โรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย.
- สนอง อินละคร. (2544). เทคนิควิธีการและนวัตกรรมที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. อุบลราชธานี : อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สมพร มั่นตระกูล. (2545). การเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- สุนันท์ จันทรวีเมื่อง. (2551). การเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วัฒนาพานิชจำกัด.
- สุภาพร กันภัย. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- สายใจ ตะพองมาตร. (2558). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์โดยใช้แนวคิดของศิลปินที่มีชื่อเสียง เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สุภาพร กันภัย. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร
- อรกัญญา พูลสุข บุญจันทร์ สีสันต์ และภุชญา คิตติ. (2558). การพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม, 14(3), 70-76.
- อดิศ สรรคบุรณารักษ์ และธนาเทพ พรหมสุข. (2560). ซินเนคติกส์: รูปแบบการสอนที่ส่งเสริมนวัตกรรมและกระบวนการคิดสร้างสรรค์ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21. วารสารศิลปการณับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10(3), 2555-2566.
- อติศา สังขสุบรรณ. (2560). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตบางเขน.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2547). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมพร นันทะเสนา. (2560). การศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อาจิยา หลิมกุล. (2556). การศึกษาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบซินเนคติกส์. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 ท่าน

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. นางประภาพร กมลสมัย
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนสันทรายวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เชียงใหม่
3. นายรุ่งโรจน์ กันทาเขียว
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เชียงราย

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อองอาจวานิชย์
อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิระ สมนาม
อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๗

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๒๒

วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ชุมมธูรส

ด้วย นางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๒๕๔ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการสอนจินตคติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๒๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณประภาพร กมลสมัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรรณภา แสงะรักษ์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๒๕๔ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคูตม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวพรรณภา แสงะรักษ์

โทร. ๐๘-๗๕๖๗-๑๑๒๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๒๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณรุ่งโรจน์ กันทาเขียว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๒๕๔ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชาญปรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์

โทร. ๐๘-๗๕๖๗-๑๑๒๙

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๗

ที่ อว.๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๒๒

วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามอาจวนิชย์

ด้วย นางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๒๕๘ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการสอนซินเนคติกส์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชาปกรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๐๐๒๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิระ สมนาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพรรณภา แสงะรักษ์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๒๕๘ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวพรรณภา แสงะรักษ์

โทร. ๐๘-๗๕๖๗-๑๑๒๙

ที่ อว.๐๖๐๓.๐๒/๐๐๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์ รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๑๒๕๘ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการสอนชินเนคติกส์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชาญปกรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าอิสระซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์

โทร. ๐๘-๗๕๖๗-๑๑๒๔

ภาคผนวก ค

ผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์
รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบประเมินความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่ารายการในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับระดับคุณภาพ / คะแนนหรือไม่ โดยมีเกณฑ์ประเมินดังนี้

5	หมายถึง	รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	รายการในกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
		5	4	3	2	1
ด้านสาระสำคัญ						
1	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2	เหมาะสมกับเนื้อหา					
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
3	เหมาะสมกับเนื้อหา					
4	เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
5	เหมาะสมกับการเรียนรู้และประเมินผล					
ด้านเนื้อหา						
6	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
7	เหมาะสมกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
8	เหมาะสมกับการวัดและประเมินผล					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
9	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
10	เหมาะสมกับเนื้อหา					
11	เหมาะสมกับการวัดและประเมินผล					

ด้านสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
12	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
13	เหมาะสมกับเนื้อหา					
ด้านการวัดและประเมินผล						
14	เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
15	เหมาะสมกับเนื้อหา					
16	เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

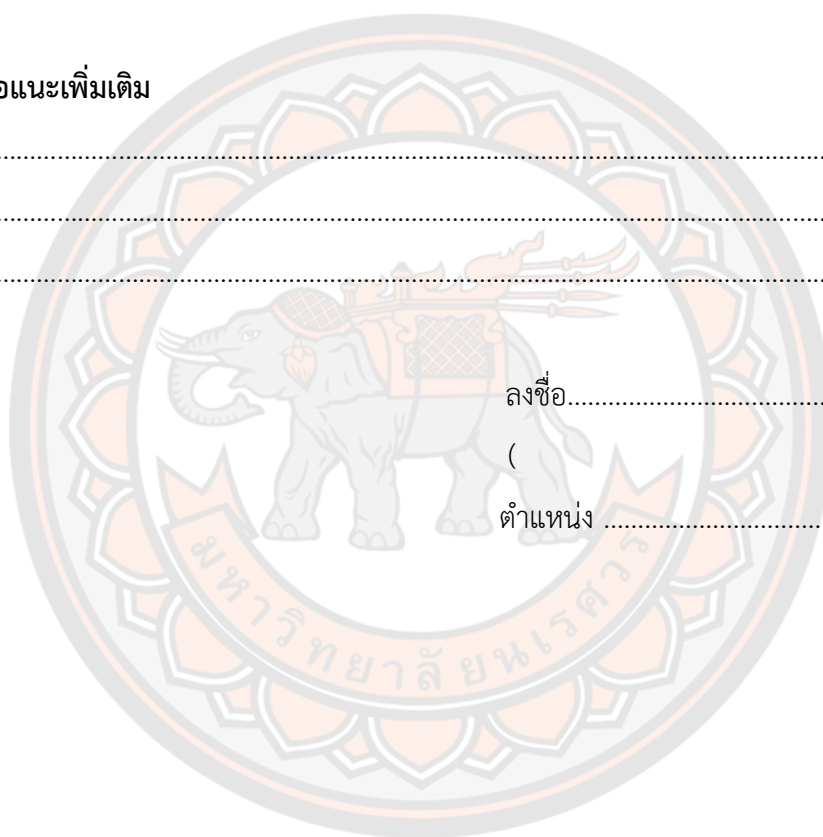
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

()

ตำแหน่ง

ตาราง 8 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนบรรยายประสบการณ์จำนวน 3 คาบ

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4	5	3	4	5	5	4.40	0.89	มาก
5	4	3	5	5	4	4.20	0.84	มาก
6	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8	4	5	3	4	5	4.20	0.84	มาก
9	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
10	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11	5	3	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
12	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13	5	4	3	5	4	4.20	0.84	มาก
14	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
15	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
16	5	3	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
ผลรวมความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1						4.67	0.37	มากที่สุด

ตาราง 9 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบจินเนคติกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนเรียงความจำนวน 3 คาบ

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4	5	3	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
5	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
6	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
10	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11	5	3	5	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
12	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
13	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
14	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
15	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
16	4	3	5	4	4	4.00	0.71	มาก
รวมผลความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2						4.65	0.27	มากที่สุด

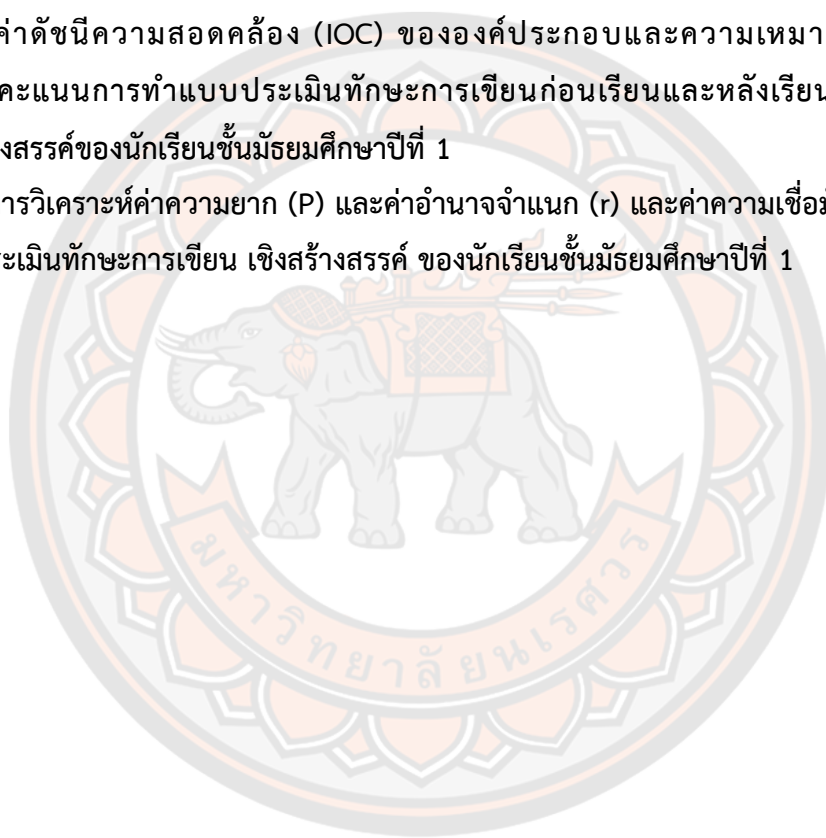
ตาราง 10 แสดงผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
ซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

แผนการจัดการเรียนรู้	$\bar{x}$	S.D	ระดับความเหมาะสม
การเขียนบรรยาย	4.67	0.37	มากที่สุด
การเขียนเรียงความ	4.65	0.27	มากที่สุด
ผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมทั้งสองแผน	4.66	0.32	มากที่สุด

ภาคผนวก ง

- 1) ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนการทําแบบประเมินทักษะการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 2) ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม
ของเกณฑ์การให้คะแนนการทําแบบประเมินทักษะการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน

เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ครูผู้สอน นางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่ารายการ
ในการประเมินเกณฑ์การให้คะแนนการทําแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง การเขียนเชิง
สร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสอดคล้องกับระดับคุณภาพ / คะแนน หรือไม่
โดยมีเกณฑ์ประเมินดังนี้

ให้คะแนน + 1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินสอดคล้องกับระดับคุณภาพ / คะแนน

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ารายการประเมินสอดคล้องกับระดับคุณภาพ / คะแนน

ให้คะแนน - 1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินไม่สอดคล้องกับระดับคุณภาพ / คะแนน

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน					คะแนนประเมิน จากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+ 1	0	- 1	
1. การตั้งชื่อ เรื่อง 1.1 ชื่อเรื่องมีค่า ที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ เนื้อเรื่อง 1.2 ชื่อเรื่องมี ความน่าสนใจ 1.3 ใช้คำ วลี ประโยคหรือ ข้อความ ถูกต้อง ตามหลักการ ใช้ภาษา	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		ตั้งชื่อ เรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	ตั้งชื่อ เรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	ตั้งชื่อ เรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ				

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน					คะแนนประเมิน จากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+ 1	0	- 1	
2. การเขียน เนื้อเรื่อง 2.1 นำเสนอ ประเด็นหลัก เพียงประเด็น เดียว 2.2 ลำดับ ความคิด ต่อเนื่อง เป็นเหตุ เป็นผล 2.3 มีการ นำเสนอ เนื้อหา น่าสนใจ ชวน ติดตาม เนื้อหา มีการแสดงการ เปรียบเทียบ การสร้างคำคู่ ขัดแย้งได้ น่าสนใจ	คะแนนเต็ม 6 คะแนน		เขียน เนื้อเรื่อง ได้สาระ สำคัญ ตาม เกณฑ์ 3 ข้อ	เขียน เนื้อเรื่อง ได้สาระ สำคัญ ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียน เนื้อเรื่อง ได้สาระ สำคัญ ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ				
3. การเขียน คำนำและ สรุป 3.1 มีการใช้ คำคม เพลง สำนวนวลียอด นิยม หรือบท กลอนอย่างใด อย่างหนึ่ง	คะแนน เต็ม 4 คะแนน	เขียน คำนำ และ สรุป ได้ตาม เกณฑ์ ครบ 4 ข้อ	เขียน คำนำ และสรุป ได้ตาม เกณฑ์ 3 ข้อ	เขียน คำนำ และสรุป ได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียน คำนำ และสรุป ได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ				

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	+ 1	0	- 1	
3.2 มีประเด็นสอดคล้องกับเนื้อหาที่เขียน 3.3 สรุปโดยใช้เทคนิคการจบแบบให้ข้อคิดตั้งคำถามหรือปิดท้ายด้วยคำคม 3.4 สัดส่วนสมดุลกับเนื้อเรื่อง									
4. การใช้ภาษา 4.1 เลือกใช้คำได้ถูกต้อง 4.2 เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 4.3 ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ 4.4 ใช้ภาษาได้สละสลวย	คะแนนเต็ม 4 คะแนน	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 4 ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ				
5. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำให้นับเป็น 1	คะแนนเต็ม 3 คะแนน	เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนผิด 1 - 2 คำ	เขียนผิด 3 คำขึ้นไป					

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนน					คะแนนประเมิน จากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+ 1	0	- 1	
คำ)									

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

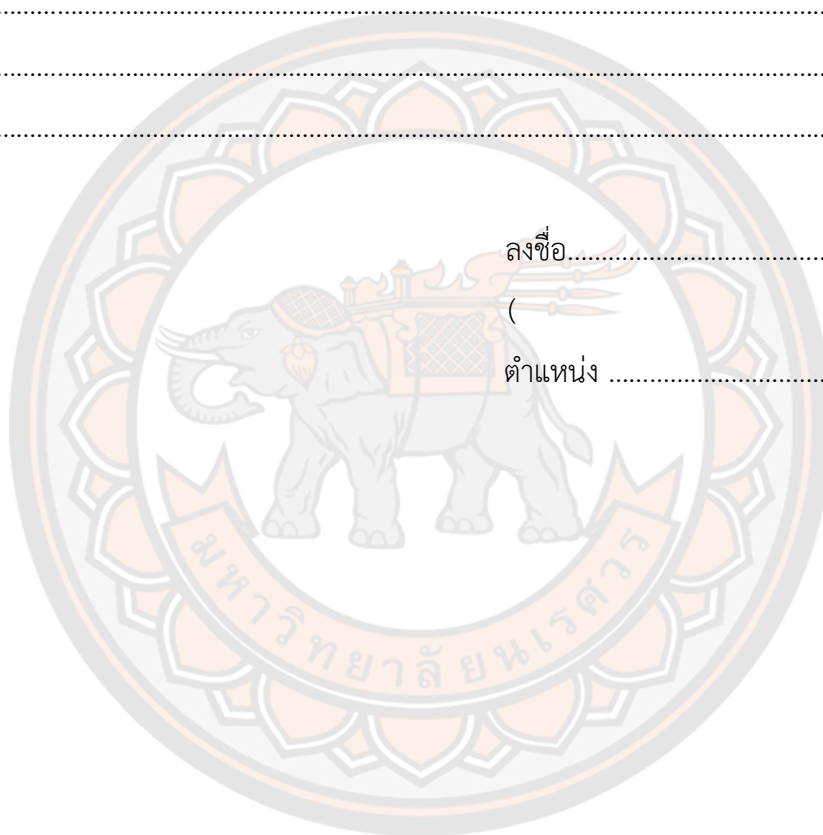
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

()

ตำแหน่ง

ตาราง 11 แสดงผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสมของเกณฑ์การให้คะแนนการทำแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5		
1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	0	1	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ค่าเฉลี่ย						0.96	สอดคล้อง

ตาราง 12 แสดงค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล
1	0.43	0.71	ใช้ได้
2	0.48	0.76	ใช้ได้

แบบประเมินทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94

ภาคผนวก จ

ผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความและเหมาะสม
ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามรูปแบบชินเนตติกส์

**แบบสำรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความและเหมาะสม
ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามรูปแบบชินเนคติกส์
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง : แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบว่ารายการ
ในการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจมีความสอดคล้องกับระดับคุณภาพ / คะแนน หรือไม่
โดยมีเกณฑ์ประเมินดังนี้

ให้คะแนน + 1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินสอดคล้องกับระดับคุณภาพ / คะแนน

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ารายการประเมินสอดคล้องกับระดับคุณภาพ / คะแนน

ให้คะแนน - 1 หมายถึง แน่ใจว่ารายการประเมินไม่สอดคล้องกับระดับคุณภาพ / คะแนน

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนนประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+ 1	0	- 1	
ด้านกระบวนการเรียนรู้					
1	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาเรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น				
2	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น				
3	กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยสื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา				
4	เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน				
ด้านระยะเวลา					
5	ระยะเวลาในการเรียนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
6	ระยะเวลาที่กำหนดให้เพียงพอต่อการฝึกเขียนประเภทต่าง ๆ				
7	ระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนการสอนแบบชินเนคติกส์เพียงพอต่อการทำความเข้าใจของนักเรียน				
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
8	นักเรียนสามารถเขียนบรรยายได้				
9	นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้				
10	นักเรียนรู้วิธีคิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

()

ตำแหน่ง

ตาราง 13 แสดงผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบความและเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแบบจินเนคติกส์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5		
1	1	0	1	0	1	0.60	สอดคล้อง
2	1	1	1	0	1	0.80	สอดคล้อง
3	1	0	1	1	1	0.80	สอดคล้อง
4	1	1	0	1	1	0.80	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
6	1	1	0	0	1	0.60	สอดคล้อง
7	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ค่าเฉลี่ย						0.86	สอดคล้อง

ภาคผนวก ฉ

ผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์
โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 14 แสดงผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน คนที่	คะแนนเต็ม 20 คะแนน		คะแนนผลต่าง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	10	14	4
2	9	15	6
3	10	14	4
4	12	15	3
5	12	15	3
6	8	11	3
7	12	17	5
8	10	14	4
9	14	17	3
10	12	18	6
11	14	17	3
12	10	15	5
13	14	18	4
14	12	16	4
15	12	14	2
16	10	15	5
17	12	18	6
18	12	19	7
19	10	14	4
20	10	12	2
21	12	16	4
22	10	15	5
23	12	15	3
24	12	16	4
25	12	15	3
26	12	13	1

ตาราง (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนเต็ม 20 คะแนน		คะแนนผลต่าง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
27	10	15	5
28	10	17	7
29	12	15	3
30	12	14	2
31	12	18	6
32	10	15	5
33	12	16	4
34	10	15	5
รวม	383	523	140
$\bar{x}$	11.26	15.38	4.12
S.D.	1.42	1.76	1.45

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	คะแนนเต็ม	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	34	11.26	20	1.42				
หลังเรียน	34	15.38	20	1.76	4.12	1.45	16.54*	0.0000

*มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ข
ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ตาราง 16 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบชินเนคติกส์

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D	แปลผล
1. ด้านกระบวนการเรียนรู้			
1.1 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น	4.82	0.39	มากที่สุด
1.2 กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น	3.65	0.73	มาก
1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยสื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา	3.50	0.71	มาก
1.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	3.91	0.57	มาก
รวม	3.97	0.16	มาก
2. ด้านระยะเวลา			
2.1 ระยะเวลาในการเรียนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.88	0.84	มาก
2.2 ระยะเวลาที่กำหนดให้เพียงพอต่อการฝึกเขียนประเภทต่าง ๆ	3.65	0.60	มาก
2.3 ระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนการสอนแบบชินเนคติกส์เพียงพอต่อการทำความเข้าใจของนักเรียน	3.53	0.66	มาก
รวม	3.69	0.13	มาก
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
3.1 นักเรียนสามารถเขียนบรรยายได้	3.74	0.71	มาก
3.2 นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้	3.68	0.64	มาก
3.3 นักเรียนรู้วิธีคิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์	4.12	0.64	มาก
รวม	3.84	0.04	มาก
รวมเฉลี่ย	3.85	0.12	มาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม
 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 รหัส ท21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนบรรยายประสบการณ์ เวลา 3 คาบ
 ผู้สอน นางสาวพรรณภา แสงะรักษ์

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ม.1/3 เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน

ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนบรรยายประสบการณ์ เป็นการบันทึกประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเอง ทั้งในรูปแบบที่ดีและไม่ดี โดยต้องคำนึงถึงรูปแบบและภาษาที่ใช้ในการเขียน ให้มีวิธีเขียนที่น่าสนใจ เดิมแต่งจินตนาการให้ผู้อ่านเห็นภาพ และนึกตามได้

3. สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้

1) การเขียนบรรยายประสบการณ์

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (K)

1.1 อธิบายหลักการเขียนบรรยายประสบการณ์ได้

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

2.1 เขียนบรรยายประสบการณ์ได้

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

3.1 มีมารยาทในการเขียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 1.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 1.2 ความสามารถในการคิด
 - 1) ทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์
 - 2) ทักษะการประเมิน

6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- 1) ใบงานเขียนบรรยาย

7. กิจกรรมการเรียนรู้

เรื่องที่ 1 การเขียนบรรยายประสบการณ์ เวลา 3 คาบ

วิธีสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์

คาบที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ : ผู้เรียนสร้างสรรค์ชิ้นงาน

- 1.1 ครูนำตัวอย่างหนังสือบันทึกการเดินทางให้นักเรียนดู และถามคำถามต่อไปนี้
 - นักเรียนเคยอ่านหนังสือประเภทเหล่านี้หรือไม่
 - นักเรียนชอบหนังสือเล่มไหน
 - ทำไมนักเรียนถึงชอบหนังสือเล่มนั้น เพราะอะไร
- 1.2 นักเรียนตอบคำถาม ร่วมแสดงความคิดเห็น
- 1.3 ครูถามคำถามว่า พื้นฐานของข้อความยาว ๆ ในหนังสือเหล่านั้นเกิดจากอะไร จากนั้นโยนเข้าสู่เนื้อหาเรื่องชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค
- 1.4 ครูให้นักเรียนอธิบายคำในประโยคว่าทำหน้าที่อะไร จากการสุ่มประโยคในกล่อง
- 1.5 นักเรียนอธิบายหน้าที่ของคำในประโยคตามโจทย์ที่ตนเองได้รับ
- 1.6 ครูนำสื่อ Power point ตัวอย่างการเขียนบรรยายประสบการณ์ให้นักเรียนดู
- 1.7 ครูให้นักเรียนลองเขียนเขียนบรรยายประสบการณ์ตามความคิดของตนเอง 20 นาที
- 1.8 ครูสุ่มอ่านงานเขียนเขียนบรรยายประสบการณ์ของนักเรียน
- 1.9 ครูให้นักเรียนเก็บผลงานนั้นไว้

ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง

2.1 ครูให้นักเรียนดูรูปภาพจากสื่อ Power point ที่ครูเตรียมมา โดยครูยกตัวอย่างรูปภาพ เช่น ขนุนกับทุเรียน ไข่ไก่กับลูกปิงปอง รองเท้านักเรียนกับรองเท้าผ้าใบ เป็นต้น

2.2 ครูให้นักเรียนสังเกตและร่วมกันอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างของรูปภาพเหล่านั้น เช่นมะนาวกับส้มโอ เหมือนกันตรงไหน และความต่างของผลไม้สองชนิดคืออะไร จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นตามมุมมองต่าง ๆ

2.3 ครูเสนอคำคู่จากสื่อ Power Point แบบที่ไม่มีรูปภาพมาประกอบ มีเพียงคำที่จับมาเป็นคู่ ๆ เท่านั้นเช่น มะนาวกับส้มโอ น้ำพริกกับของหวาน หมอนกับผ้าห่ม เมฆกับสำลี กระต่ายกับหนู เป็นต้น

2.4 ครูให้นักเรียนสังเกตและร่วมกันอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างของคู่คำเหล่านั้น ลงในสมุด จากนั้นครูสุ่มอ่าน และร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียน

คาบที่ 2

ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ

3.1 ครูให้นักเรียนทบทวนถึงการเปรียบเทียบของทั้งสองสิ่ง จากที่ได้เปรียบเทียบมา ทั้งในรูปแบบภาพ และรูปแบบคู่คำที่มีลักษณะของการสมมติเข้ามาเพื่อให้เกิดจินตนาการ และเข้าใจความรู้สึกของสิ่งเหล่านั้น

3.2 ครูให้นักเรียนเปรียบเทียบแบบอุปมา โดยสมมติตนเองกับสิ่งหนึ่ง โดยจับสลากจากกล่องสุ่มข้อความ เมื่อได้ข้อความแล้ว ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามที่ตนเองรู้สึก ตัวอย่างข้อความ

1. หากนักเรียนเป็นหมาที่ต้องแย่งหมาตัวโต เพื่อกินเศษอาหารข้างถนน นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร มีวิธีต่อสู้กับฝ่ายตรงข้ามอย่างไร และจะพูดกับหมาอีกตัวว่าอย่างไร

2. หากนักเรียนเป็นตู้เย็นที่เจ้าของละเลยไม่ทำความสะอาด เอาแต่เปิดแล้วบ่นว่าไม่มีอะไรกินเลย แล้วปิดประตูตึงปึง นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร จะทำหน้าที่ให้ความเย็นต่อ หรือจะแกล้งเสีย

3. ถ้านักเรียนเป็นหนังสือเรียนที่ไม่เคยถูกเปิดอ่านเลย นักเรียนจะดีใจที่ตัวเองสะอาดเรียบร้อย หรือน้อยใจที่ไม่ถูกใช้งานเลย

ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างคำคู่ขัดแย้งกัน

4.1 ครูให้นักเรียนนำคำหรือวลีที่ได้บันทึกลงในสมุดขั้นตอนที่ 2 (ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง) และขั้นที่ 3 (ขั้นการสร้างอุปมาหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ) มารวมกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกัน หรือไม่มีความเกี่ยวข้องกันมารวมกัน โดยสามารถใช้คำอื่นมาเชื่อมได้ เช่น อิสราภาพที่ถูกจำกัด มะนาวหวาน สำนีสีดำ ไฟเย็น แดดร้อนในฤดูหนาว เป็นต้น จากนั้นครูบันทึกคำเหล่านั้นขึ้นบนสไลด์การสอน

ขั้นที่ 5 ขั้นอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง

5.1 ครูให้นักเรียนอธิบายความหมายของคำที่สร้างขึ้น และบันทึกคำไว้

คาบที่ 3

ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาปรับปรุงผลงาน

6.1 ครูบรรยายและสอนเรื่องการเขียนบรรยายประสบการณ์จากนั้นให้นักเรียนลองเรียบเรียงประโยค เชื่อมประโยคง่าย ๆ จากคำที่ครูกำหนดให้ จากนั้นให้ลองนำเสนองานเขียนเชิงสร้างสรรค์จากคำของตนเองให้ครูและเพื่อนทราบ

6.2 ครูนำคำที่นักเรียนช่วยกันสร้างในขั้นที่ 5 ขึ้นบนสไลด์การสอน และให้นักเรียนเลือกมา 10 คำ ด้วยการโหวต จากนั้นให้นักเรียนเลือกเขียน 3 – 5 คำลงไปในงานเขียนเขียนบรรยายประสบการณ์ตามความคิดของตน โดยให้นางานที่เคยเขียนไว้ในขั้นที่ 1 มาปรับปรุงจำนวน 10 บรรทัดภายใน 30 นาที

ขั้นสรุป

นักเรียนนำเสนองานเขียนของตนเอง พร้อมบอกเหตุผลว่าทำไมถึงเขียนเรื่องนี้ แนวคิดเกี่ยวกับเรื่อง โดยครูและเพื่อนร่วมกันแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. สื่อ Power Point การเขียนบรรยายประสบการณ์
2. สื่อ Power Point การเปรียบเทียบรูปภาพ , คำ
3. สลากข้อความ

9. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบงานที่การเขียนบรรยาย ประสบการณ์	ใบงานที่ 1	ร้อยละ 60 ผ่าน เกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมการทำงาน รายบุคคล	แบบสังเกตพฤติกรรมการ ทำงานรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

10. เกณฑ์การประเมิน

แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานรายบุคคล

คำชี้แจง : ให้ ผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓
ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับคะแนน

ร.น.	ชื่อ- สกุล ของ ผู้รับ การ ประเมิน	ความมีวินัย				ความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ เสียสละ				การรับฟัง ความคิดเห็น				การแสดง ความคิดเห็น				การตรงต่อ เวลา				รวม 20 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดีมาก
14 - 17	ดี
10 - 13	พอใช้
ต่ำกว่า 10	ปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนนใบงานการเขียนบรรยายประสบการณ์

เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนบรรยายประสบการณ์ตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การตั้งชื่อเรื่อง 1.1 ชื่อเรื่องมีคำที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง 1.2 ชื่อเรื่องมีความน่าสนใจ แปลกใหม่ สร้างสรรค์ 1.3 ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ครบ 3 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ
2. การเขียนเนื้อเรื่อง 2.1 นำเสนอประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียว			เขียนเนื้อเรื่อง เรื่อง ได้	เขียนเนื้อเรื่อง เรื่อง ได้	เขียนเนื้อเรื่อง เรื่อง ได้

2.2 ลำดับความคิดต่อเนื่อง 2.3 เขียนคำบังคับทั้งหมดลงไปในเรื่องได้อย่างน่าสนใจ 2.4 มีความเป็นเหตุเป็นผล 2.5 มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	ครบ 5 ข้อ	สาระสำคัญตามเกณฑ์ 4 ข้อ	สาระสำคัญตามเกณฑ์ 3 ข้อ	สาระสำคัญตามเกณฑ์ 2 ข้อ	สาระสำคัญตามเกณฑ์ 1 ข้อ
3. การใช้ภาษา 3.1 การเลือกใช้คำได้ถูกต้อง 3.2 เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง 3.3 ใช้คำสุภาพ 3.4 ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ 3.5 ใช้คำได้สละสลวย	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ครบ 5 ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 4 ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ 1 ข้อ
4. การเขียนสะกดคำ (เขียนผิดซ้ำให้นับเป็น 1 คำ)	คะแนนเต็ม 4 คะแนน	เขียนถูกต้องทุกคำ	เขียนผิด 1 - 3 คำ	เขียนผิด 4-9 คำ	เขียนผิด 10 คำ ขึ้นไป
5. ส่งงานตรงตามเวลา	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		เขียนเสร็จก่อนหมดเวลา	เขียนเสร็จทันเวลา	เขียนไม่เสร็จตามเวลา ส่งช้ากว่าเวลาที่กำหนดเลยเวลา

เกณฑ์ของระดับคะแนน	ช่วงคะแนน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การแปลผล
ร้อยละ 75 - 100	15 - 20	ดีมาก
ร้อยละ 50 - 74	10 - 14	ดี
ร้อยละ 25 - 49	5 - 9	พอใช้
ร้อยละ 0 - 24	0 - 4	ปรับปรุง

11. บันทึกหลังสอน (ผลการเรียนรู้/ปัญหาอุปสรรค/วิธีการแก้ไข/ข้อเสนอแนะ)

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์)

การเขียนบรรยาย

จากประสบการณ์ของตนเอง

หน่วยที่ 3 การเขียนเชิงสร้างสรรค์

รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2

ผู้เรียน : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้สอนนางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์

การเขียนบรรยายประสบการณ์คือ อะไร ?

การเขียนบรรยายประสบการณ์ คือ การเขียนบันทึกเรื่องราว ประสบการณ์ที่ผ่านมาของ ตนเอง ทั้งเรื่องที่น่าสนใจหรือเรื่องที่เป็นประสบการณ์สอนใจ โดยการเขียนถ่ายทอดนั้นต้อง เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริง แต่ต้องมีศิลปะในการเขียน เรียบเรียงเหตุการณ์ได้ดี และเขียนรูป ประโยคได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับบริบทของเนื้อเรื่อง

หลักการเขียนบรรยายประสบการณ์

1. กำหนดหัวข้อของเรื่องที่จะเขียน โดยกำหนดหัวข้อเรื่องที่ตนมีประสบการณ์
2. กำหนดแนวเรื่องที่จะเขียน
3. ตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจ ชวนติดตาม
4. เรื่องที่เขียนให้ความรู้ ข้อคิดกับผู้อ่าน
5. วางโครงเรื่อง เนื้อเรื่องมีความต่อเนื่อง ไม่ขาดตอน
6. เขียนข้อมูลต่าง ๆ อย่างถูกต้องชัดเจน
7. ใช้ภาษาเหมาะสมกับบริบทของเนื้อเรื่อง

ตัวอย่างที่ 1 เรื่อง กรุณาตัดแต่พอดี

"...เราควรตัดทุกอย่างแต่พอดีแม้กระทั่งการตัดเรื่องราวต่าง ๆ ในโซเชียลก็ตาม บางที เราควรเปลี่ยนจากคำว่า ตัก เป็น คำว่า ตัด เพื่อให้ชีวิตได้เจอกับสิ่งที่เรียกว่า ความพอดี เวลาผ่านไปราวสามชั่วโมง โต๊ะของเราไม่มีใครลุกขึ้นไปตักอาหารเพิ่ม แต่ทุกคนกำลัง ยัดทุกอย่างเข้าไปในปาก เพื่อไม่ให้โดนปรับ และในตอนนี้ท้องของเราตะโกนบอกเราว่า "ครึ่ง หน้าถ้ากินหมูกระทะกรุณาตัดแต่พอดี..."

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ใบงาน เรื่องการเขียนบรรยายประสบการณ์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนบรรยายประสบการณ์ตนเอง โดยมีคำบังคับ 3-5 คำ จำนวน 15 บรรทัด พร้อมตั้งชื่อเรื่อง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสันติศิรินทร์วิทยาคม
 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2 รหัส ท21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ เวลา 3 คาบ
 ผู้สอน นางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์

1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ม.1/4 เขียนเรียงความ

ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน

2. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ มีจินตนาการ จากคำที่กำหนด คือกระบวนการเขียนเรื่องราวที่ได้จากการนำคำที่กำหนดมาต่อเติม ร้อยเรียงเป็นเรื่องราว ตามความคิด จินตนาการของตนเอง โดยมีรูปแบบการเขียนใช้ภาษาในแบบของตนเอง มีความแปลกใหม่และสร้างสรรค์

3. สาระการเรียนรู้

3.1 สาระการเรียนรู้

1) การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (K)

1.1 อธิบายหลักการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ได้

2. ด้านทักษะกระบวนการ (P)

2.1 เขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ได้

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

3.1 มีมารยาทในการเขียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- 1.1 ความสามารถในการสื่อสาร
- 1.2 ความสามารถในการคิด
 - 1) ทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์
 - 2) ทักษะการประเมิน

6. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- 1) ใบงานเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์

7. กิจกรรมการเรียนรู้

เรื่องที่ 1 การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ เวลา 3 คาบ

วิธีสอนตามรูปแบบชินเนคติกส์

คาบที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ : ผู้เรียนสร้างสรรค์ชิ้นงาน

- 1.1 ครูนำตัวอย่างหนังสือประเภทต่าง ๆ ให้นักเรียนดู และถามคำถามต่อไปนี้
 - นักเรียนเคยอ่านหนังสือประเภทเหล่านี้หรือไม่
 - นักเรียนชอบหนังสือประเภทไหน
 - ทำไมนักเรียนถึงชอบหนังสือประเภทนั้น เพราะอะไร
- 1.2 นักเรียนตอบคำถาม ร่วมแสดงความคิดเห็น
- 1.3 ครูนำสื่อ Power point ตัวอย่างการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนดู
- 1.4 ครูให้นักเรียนลองเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ตามความคิดของตนเอง 20 นาที
- 1.5 ครูสุ่มอ่านงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน
- 1.6 ครูให้นักเรียนเก็บผลงานนั้นไว้

ขั้นที่ 2 ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง

2.1 ครูให้นักเรียนดูรูปภาพจากสื่อ Power point ที่ครูเตรียมมา โดยครูยกตัวอย่างรูปภาพ เช่น ไก่กับเป็ด แก้วกับโต๊ะ ช้อนและส้อม เป็นต้น

2.2 ครูให้นักเรียนสังเกตและร่วมกันอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างของรูปภาพเหล่านั้น เช่น

แม่และลูกสาว เหมือนกันตรงไหน และความต่างของคนสองคนคืออะไร จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นตามมุมมองต่าง ๆ

2.3 ครูเสนอคำคู่จากสื่อ Power Point แบบที่ไม่มีรูปภาพมาประกอบ มีเพียงคำที่จับมาเป็นคู่ ๆ เท่านั้น

เช่น ทองหยิบกับทองหยอด เครื่องบินกับท้องฟ้า นกกับต้นไม้ ฝีเสื้อกับดอกไม้ แขนกับขา เป็นต้น

2.4 ครูให้นักเรียนสังเกตและร่วมกันอภิปรายความเหมือนและความแตกต่างของคู่คำเหล่านั้น ลงในสมุด จากนั้นครูสุ่มอ่าน และร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียน

คาบที่ 2

ขั้นที่ 3 ขั้นการสร้างอุปมาหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ

3.1 ครูให้นักเรียนทบทวนถึงการเปรียบเทียบของทั้งสองสิ่ง จากที่ได้เปรียบเทียบมา ทั้งในรูปแบบภาพ และรูปแบบคู่คำที่มีลักษณะของการสมมติเข้ามาเพื่อให้เกิดจินตนาการ และเข้าใจความรู้สึกของสิ่งเหล่านั้น

3.2 ครูให้นักเรียนเปรียบเทียบแบบอุปมา โดยสมมติตนเองกับสิ่งหนึ่ง โดยจับสลากจากกล่องสุ่มข้อความ เมื่อได้ข้อความแล้ว ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นตามที่ตนเองรู้สึก ตัวอย่างข้อความ

1. หากนักเรียนเป็นประตูรั้วที่ต้องตากแดดตากฝน นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร และการอยู่ตรงนั้นนักเรียนคิดว่าจะได้ยินชาวบ้านที่ผ่านไปมาสนทนากันเรื่องอะไรบ้าง

2. หากนักเรียนเป็นพ่อแม่คน นักเรียนอยากพูดอะไรกับลูก และคิดว่าลูกจะรักนักเรียนหรือไม่

3. ถ้านักเรียนเป็นถุงเท้าที่ถูกปั่นในเครื่องซักผ้า อยากคุยอะไรกับเจ้าของถุงเท้า และนักเรียนคิดว่าเสื้อผ้าตัวอื่น ๆ ที่ถูกปั่นอยู่ด้วยกัน จะสนทนาเรื่องอะไร

ขั้นที่ 4 ขั้นการสร้างคำคู่ขัดแย้ง

4.1 ครูให้นักเรียนนำคำหรือวลีที่ได้บันทึกลงในสมุดขั้นตอนที่ 2 (ขั้นการสร้างอุปมาแบบตรงหรือเปรียบเทียบแบบตรง) และขั้นที่ 3 (ขั้นการสร้างอุปมาหรือเปรียบเทียบบุคคลกับสิ่งของ) มารวมกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกัน หรือไม่มีความเกี่ยวข้องกันมารวมกัน โดยสามารถใช้คำอื่นมาเชื่อมได้ เช่น ชาวไร่กับล้อตเตอร์ี ความสว่างในที่มืด เสื้อกันฝนที่แห้งกรอบ แจกันกับรถมอเตอร์ไซด์ เป็นต้น จากนั้นครูบันทึกคำเหล่านั้นขึ้นสไลด์การสอน

ขั้นที่ 5 ขั้นตอนอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้ง

5.1 ครูให้นักเรียนอธิบายความหมายของคำที่สร้างขึ้น และบันทึกคำไว้

คาบที่ 3

ขั้นที่ 6 ขั้นการนำความคิดใหม่มาปรับปรุงผลงาน

6.1 ครูบรรยายและสอนเรื่องการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์

6.2 ครูนำคำที่นักเรียนช่วยกันสร้างในขั้นที่ 5 ขึ้นบนสไลด์การสอน และให้นักเรียนเลือกมา 10 คำ ด้วยการโหวต จากนั้นให้นักเรียนนำคำทั้ง 10 เขียนลงไปในงานเขียนสร้างสรรค์ตามจินตนาการ ตามรูปแบบของตน โดยให้นางานที่เคยเขียนไว้ในขั้นที่ 1 มาปรับปรุงจำนวน 15 บรรทัดภายใน 30 นาที

ขั้นสรุป

นักเรียนนำเสนองานเขียนของตนเอง พร้อมบอกเหตุผลว่าทำไมถึงเขียนเรื่องนี้ แนวคิดเกี่ยวกับเรื่อง โดยครูและเพื่อนร่วมกันแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

8. สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. สื่อ Power Point การเขียนเชิงสร้างสรรค์
2. สื่อ Power Point การเปรียบเทียบรูปภาพ , คำคำ
3. สลากข้อความ

9. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ตรวจใบงานที่การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์	ใบงานที่ 2	ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล	แบบสังเกตพฤติกรรม การทำงานรายบุคคล	ระดับคุณภาพ 2 ผ่าน เกณฑ์

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมน้อยครั้ง	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
18 - 20	ดีมาก
14 - 17	ดี
10 - 13	พอใช้
ต่ำกว่า 10	ปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนน ใช้เกณฑ์วัดความสามารถในการเขียนเรียงความตามระดับคะแนน (Rubric Scores) ดังนี้
(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. การตั้งชื่อเรื่อง 1.1 ชื่อเรื่องมีคำที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง 1.2 ชื่อเรื่องมีความน่าสนใจ แปลกใหม่ 1.3 ใช้คำ วลี ประโยค หรือข้อความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตามเกณฑ์ ครบ 3 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	ตั้งชื่อเรื่อง ได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ
๒. การเขียนเนื้อเรื่อง 2.1 นำเสนอประเด็นหลักเพียงประเด็นเดียว 2.2 ลำดับความคิดต่อเนื่อง			เขียนเนื้อเรื่อง ได้สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนเนื้อ เรื่องได้ สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนเนื้อ เรื่องได้ สาระสำคัญ ตามเกณฑ์ 1 ข้อ

2.3 เขียนคำบังคับ ทั้งหมดลงไปในเรื่อง ได้อย่างน่าสนใจ 2.4 มีความเป็นเหตุ เป็นผล 2.5 มีการนำเสนอ แนวคิดใหม่					
3. การเขียนคำนำและสรุป 3.1 ใช้คำคม สำนวน เพลง วลียอติยม หรือ บทกลอน อย่างใดอย่าง หนึ่ง 3.2 มีประเด็น สอดคล้องกับเนื้อหา ที่ เขียน 3.3 สรุปโดยใช้เทคนิค การทิ้งแบบให้ข้อคิด ตั้ง คำถามหรือปิดท้ายด้วยคำ คม 3.4 สัดส่วนสมดุลกับเนื้อ เรื่อง	คะแนนเต็ม 4 คะแนน	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ ครบ 4 ข้อ	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	เขียนคำนำ และสรุป ได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ
4. การใช้ภาษา 4.1 การเลือกใช้คำได้ ถูกต้อง 4.2 เว้นวรรคตอนได้ ถูกต้อง 4.3 ใช้คำสุภาพ 4.4 ใช้ประโยคสื่อ ความหมายได้ 4.5 ใช้คำได้สละสลวย	ใช้ภาษา ได้ตาม เกณฑ์ครบ 5 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ 4 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตามเกณฑ์ 3 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตาม เกณฑ์ 2 ข้อ	ใช้ภาษา ได้ตาม เกณฑ์ 1 ข้อ
5. การเขียนสเกดคำ (เขียนผิดซ้ำ ให้นับเป็น 1 คำ)	คะแนนเต็ม 3 คะแนน		เขียนถูกต้อง ทุกคำ	เขียนผิด 1 - 5 คำ	เขียนผิด 6 คำ ขึ้นไป

เกณฑ์ของระดับคะแนน	ช่วงคะแนน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	การแปลผล
ร้อยละ 75 - 100	15 - 20	ดีมาก
ร้อยละ 50 - 74	10 - 14	ดี
ร้อยละ 25 - 49	5 - 9	พอใช้
ร้อยละ 0 - 24	0 - 4	ปรับปรุง

11. บันทึกหลังสอน (ผลการเรียนรู้/ปัญหาอุปสรรค/วิธีการแก้ไข/ข้อเสนอแนะ)

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรรณภา แสงยะรักษ์)

	การเขียนเรียงความ	
หน่วยที่ 3 การเขียนเชิงสร้างสรรค์	รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 2	
ผู้เรียน : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ผู้สอนนางสาวพรรณภา แสงยะรัมย์	
การเขียนเรียงความคืออะไร ?		
การเขียนเรียงความเป็นงานเขียนร้อยแก้วชนิดหนึ่งที่ผู้เขียนมุ่งถ่ายทอดเรื่องราว ความคิด และทัศนคติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้วยถ้อยคำสำนวนที่เรียบเรียงอย่างมีลำดับขั้นและสละสลวย ประกอบด้วย 3 ส่วนสำคัญคือ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป		
หลักการเขียนเรียงความ		
1. เลือกเรื่องที่จะเขียนตามความชอบหรือความสนใจ 2. วางโครงเรื่องอย่างเป็นลำดับตาม วันเวลา หรือมีความเชื่อมโยงกัน 3. ตั้งชื่อเรื่องให้น่าสนใจ และมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง 4. เนื้อหามีเอกภาพ 5. มีคำนำ เนื้อเรื่อง สรุปครบทั้ง 3 องค์ประกอบ 6. สืบหาข้อมูลต่าง ๆ ให้ถูกต้องชัดเจน ก่อนนำมาเขียน 7. ใช้ภาษาเหมาะสมกับบริบทของเนื้อเรื่อง		
หลักการเขียนคำนำ		
คำนำเป็นส่วนแรกของเรียงความ ทำหน้าที่เปิดประเด็น ดึงดูดความสนใจ พึงพิถีพิน คำนี้ถึงเรื่องที่ตนจะเขียน เน้นศิลปะในการใช้ภาษา อาจขึ้นต้นได้ด้วยเทคนิคคำถาม คำคม กลอน บทกวี เนื้อเพลงสั้น ๆ หรือคำสอนของบุคคลสำคัญมาเขียน ก่อนเชื่อมเข้าสู่เนื้อเรื่อง ตัวอย่างการเขียนคำนำด้วยการใช้คำถาม “หากจะคิดเรื่องสนุกยากสักเรื่องคุณคิดว่าเรื่องไหนน่าจะติดอันดับห้าเรื่องแรก ถ้าให้เดา เราว่ามีเรื่องอาหาร และหากจะเจาะลึกลงไปอีก ก็คงเป็นอาหารโปรด หรือไม่ก็คงเป็นคำถาม ” วันนี้กันอะไรดี” คุณเห็นด้วยไหม ? ถ้าวันนี้คุณถามเราว่าอาหารโปรดของเราคืออะไร เราก็จะตอบว่า “หมูกระทะ” และถ้าถามต่อว่าวันนี้เราจะกินอะไร คำตอบคงไม่เปลี่ยนไปจากคำถามแรก”		

หลักการเขียนเนื้อเรื่อง

เนื้อเรื่อง เป็นส่วนสำคัญของเรียงความ จำเป็นต้องวางโครงร่างก่อนเขียน และต้องลำดับเหตุการณ์การเขียนให้ดี ทั้งนี้นักเรียนควรขึ้นย่อหน้าใหม่ทุกครั้งที่ยื่นความใหม่ เพื่อความง่ายในการอ่านของผู้อ่าน โดยเทคนิคการตั้งคำถามหรือใช้คำถามก็สามารถใช้ในส่วนของการเขียนเนื้อเรื่องได้ด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างการเขียนเนื้อเรื่อง

หมูกระทะ อาหารโปรดมากคุณประโยชน์ (ต่อใจ)เป็นเมนูที่ชื่นชอบและชอบไปกินเวลาคิดเมนูอื่นไม่ออก มากกว่าสี่ครั้งต่อเดือน คุณคิดว่าบ่อยไหม ? ถ้าตอบว่าบ่อย เราที่ว่ามันบ่อย (ฮาๆ)

เวลาไปร้านหมูกระทะ เรามักจะเจอวลีที่ว่า “กรุณาตัดแต่พอดี” เชื้อไหม ? ว่าเราอ่านแต่ไม่เคยซื้อครั้งแล้วครั้งเล่า ที่เราและเพื่อนตัดอาหารที่ละลานตาด้วยความเพลิดเพลิน นั่นก็อยากกินนี่ก็อยากได้ หุ่ย ตรงบู๊นกึ่งเพ็งลงใหม่ รีบกรูเข้าไปตัดไม่ถึงสิบนาทีที่ว่างบนโต๊ะก็ถูกแทนที่ด้วยสิ่งไม่มีชีวิตที่เรียกว่า “อาหาร”

สิบนาทีแรกเสียงสนทนาระหว่างเราและเตาดังไม่หยุดหย่อน ชูซ่า ช่า เราเคี้ยวคืบ พลิกจุ่ม เหล้าอาหารอยู่อย่างนั้นจนกระทั่งท้องเริ่มอยู่ตัวบทสนทนาระหว่างคนจึงเริ่มขึ้น เริ่มจากคนในโต๊ะค่อยๆ ลามไปถึงคนในจอ เพื่อนคนหนึ่งเลื่อนหน้าจอไปมาครู่หนึ่งเรยยื่นมือถือโชวีให้เพื่อนร่วมโต๊ะดูประกอบการเล่าเรื่อง “ในโลโซเซี่ยล”

ในจอมือถือปรากฏภาพผู้หญิงวัยกลางคนที่ดูท่าทีแล้ว เธอไม่น่าจะรู้พิษสงของโลกโซเซี่ยลมากนัก เธอจึงระบายทุกเรื่อง ทุกสิ่งที่เธอคิดลงไปใน “เฟซบุ๊ก” แม้กระทั่งเรื่องการแย่งสามี คนอื่นเธอยังถูกกดแชร์ภาพและข้อความเหล่านั้นต่อ “ผ่านคนที่ไม่เคยรู้จักเธอ” และนี่คือความน่ากลัวที่เธอไม่เคยรู้

กระแสวิพากษ์วิจารณ์การกระทำของเธอในแง่ลบยังคงมีมาอย่างต่อเนื่อง และดูเหมือนจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆจนเรื่องของเธอกลายเป็นขบวนการชวนทะเลาะให้กับผู้คนที่เข้าไปวิพากษ์วิจารณ์เพราะความคิดเห็นที่แตกต่าง บ้างก็คิดแบบเรา คือ สงสารและไม่อยากให้ซ้ำเติมในขณะที่หลายต่อหลายคนคิดแบบเพื่อนเราที่กำลังดำทอกปากคนนั้นอย่างเสียๆหายๆ ด้วยถ้อยคำหยาบคาย

เราคิดในใจแต่ไม่ได้พูดออกไป เพราะเราไม่อยากทะเลาะกับเพื่อนด้วย “เรื่องของคนอื่น” เรื่องนี้ยังคงดำเนินต่อไปอย่างไม่มียุติคำว่าจบลงง่ายๆไม่ใช่แค่เพื่อนร่วมโต๊ะที่กำลังพูดถึงประเด็นนี้แต่ไปถึงข้างๆก็สนทนาเรื่องเดียวกันภายในเวลาไม่ถึงชั่วโมง

“กรุณาตัดแต่พอดี” เราเหลือบไปเห็นป้ายวลีนี้อีกครั้ง คราวนี้เราอ่านและคิดตามผู้เขียนป้ายคงไม่ได้เขียนเตือนแค่เรื่องการตัดอาหารสินะ แต่หมายรวมถึงทุกอย่างบนโลกนี้ที่ต้องการให้ตัดแต่พอดี เราหันมามองเพื่อนข้างๆอีกครั้ง แล้วพูดเตือนตัวเองในใจว่า

“เราควรตัดทุกอย่างแต่พอดีแม้กระทั่งการตัดเรื่องราวต่างๆในโซเซี่ยลก็ตาม บางทีเราควรเปลี่ยนจากคำว่า ตัด เป็น คำว่า ตัด เพื่อให้ชีวิตได้เจอกับสิ่งที่เรียกว่า ความพอดี”

หลักการเขียนสรุป

ส่วนสรุป เป็นส่วนสุดท้ายของเรียงความ นักเรียนควรเขียนให้ผู้อ่านเข้าใจเหตุการณ์สุดท้ายของเรื่อง อาจฝากข้อคิด หรือตั้งคำถามถึงผู้อ่านก็ถือว่าเป็นการเขียนสรุปที่น่าสนใจ

ตัวอย่างการเขียนสรุป

เวลาผ่านไปราวสามชั่วโมง โต๊ะของเราไม่มีใครลุกขึ้นไปตักอาหารเพิ่ม แต่ทุกคนกำลังยัดทุกอย่างเข้าไปในปาก เพื่อไม่ให้โดนปรับ และในตอนนี้ท้องของเราตะโกนบอกเราว่า “ครึ่งหน้าดำกินหมูกระทะกรุณาตัดแต่พอดี”

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามรูปแบบชินเนคติกส์**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแบบชินเนคติกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ในความพึงพอใจ แบ่งคำถามเป็น 3 ด้านคือ

1.1 ด้านกระบวนการเรียนรู้

1.2 ด้านระยะเวลา

1.3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

2. แบบสอบถามนี้มีคำถามทั้งหมด 10 ข้อ ใช้เวลา 10 นาที

3. ให้นักเรียนอ่านข้อคำถามแล้วพิจารณาอย่างรอบคอบ แล้วเลือกตอบให้ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด ไม่มีถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อคะแนนของนักเรียน

4. วิธีตอบแบบสอบถามให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านกระบวนการเรียนรู้						
1	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น					
2	กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น					
3	กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วยสื่อการสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา					
4	นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน					
ด้านระยะเวลา						
5	ระยะเวลาในการเรียนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
6	ระยะเวลาที่กำหนดให้เพียงพอต่อการฝึกเขียนประเภทต่าง ๆ					

7	ระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนการสอนแบบ ซินเนคติกส์เพียงพอต่อการทำความเข้าใจ ของนักเรียน					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
8	นักเรียนสามารถเขียนบรรยายได้					
9	นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้					
10	นักเรียนรู้วิธีคิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

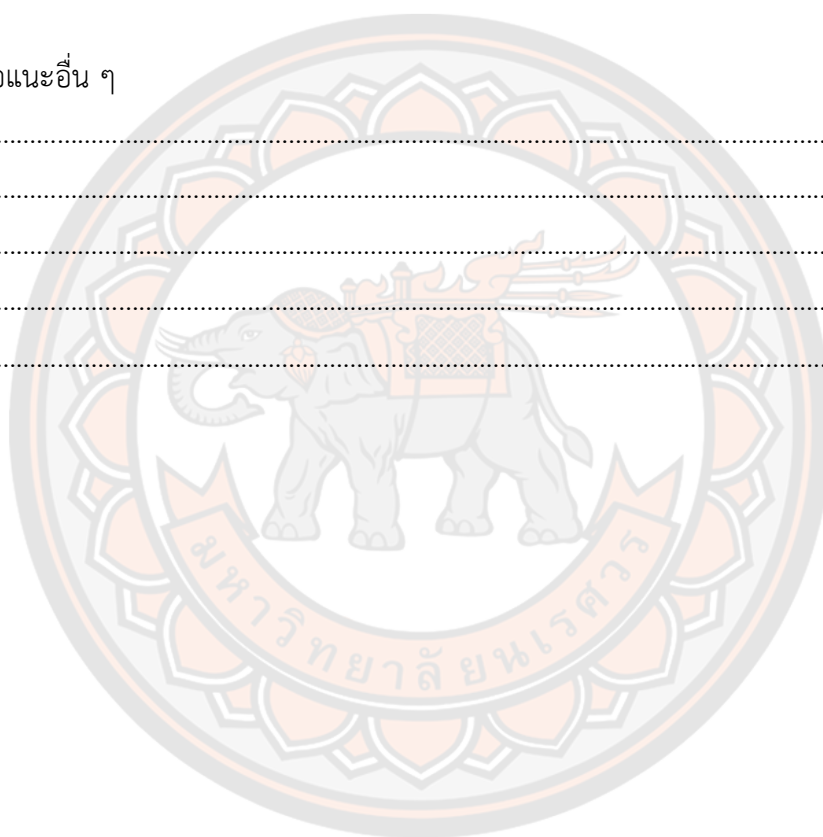
.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ญ

ภาพประกอบการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบจินเนติกส์

docs.google.com/forms/d/14nH-bpEIVGAgibzrQHA7dE_Wpj4QI_fN33G7qZCYDdw/edit#response=ACYDBNhYm485ApO7PV6m0faQLerEj4ex-30ZjEMkMke5CUPizh...
 YouTube Maps

1. หากนักเรียนเป็นหมาที่ต้องแย่งหมาตัวโต เพื่อกินเศษอาหารข้างถนน นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร มีวิธีต่อสู้กับฝ่ายตรงข้ามอย่างไร และจะพูดกับหมาอีกตัวว่าอย่างไร *

ยืนขึงไว้ว่า ช่วยกันเศษอาหาร แล้วขามารแบ่งกัน และพวกเราก็ไม่ควรแย่งกัน แล้วถ้าต่อสู้กันก็อาจจะบาดเจ็บทั้งสองฝ่าย และอาจจะไม่มีอาหารกินเลยด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นต้องแก้ปัญหานะ

2. หากนักเรียนเป็นผู้ยื่นที่เจ้าของละเลยไม่ทำความสะดวก เอาแต่เปิดแล้วบ้านว่ามีอะไรกินเลย แล้วปิดประตูดังปัง นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร จะทำหน้าที่ให้ความเย็นต่อ หรือจะแกล้งเสีย *

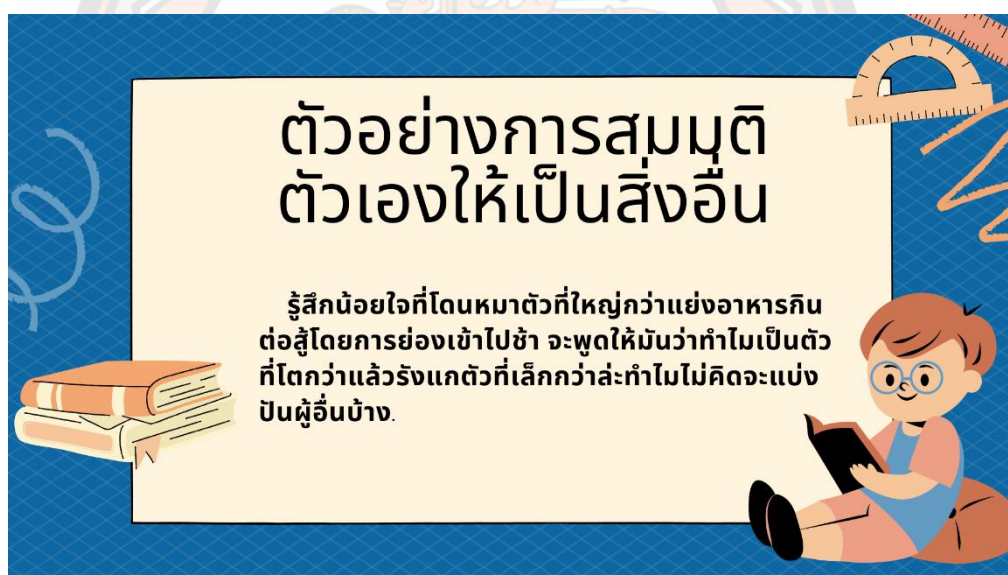
จะทำหน้าที่ให้ความเย็นต่อ เพราะสักวันหนึ่งเจ้าของก็อาจจะเห็นความดีที่เราทำ

3. ถ้านักเรียนเป็นหนังสือเรียนที่ไม่เคยถูกเปิดอ่านเลย นักเรียนจะดีใจที่ตัวเองสะอาดเรียบร้อย หรือน้อยใจที่ไม่ถูกใช้งานเลย *

น้อยใจไม่เคยถูกใช้งานเลย เพราะหนังสือมีไว้ให้ให้ความรู้ ศึกษาหาข้อมูล และไม่มีคนดู เราก็จะน้อยใจ

4. หากนักเรียนเป็นประตูรั้วที่ต้องตากแดดตากฝน นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร และการอยู่ตรงนั้นนักเรียนคิดว่าจะได้ยิน

แบบเรียน (11).pdf

ลองดูรูปแล้วตอบ

ลองดูรูปแล้วตอบ

ทุเรียน

ขนุน

ชะนี

ลิง

คำคู่ตรงข้าม

มืด - สว่าง

ต้น - ปลาย

กระต้อม - ปราสาท

สร้างสรรค์ - ทำลาย

สามัคคี - แยกแยก

เศรษฐกิจ - ยาก

ตัวอย่างข้อความ

ในยุคโควิดแม้จะมีวีรบุรุษ
ส่งอาหารอย่างแกรปฟู้ด
ฟู้ดแพนด้า ที่พาอาหารมา
ส่งถึงที่ แต่นั่นเป็นความ
สะดวกของคนในเมืองที่
เจริญแล้วเท่านั้น

ปกติแล้วผู้หญิงวัย
ทำงานอย่างฉัน
ควรมีฝีมือลายมือเรื่อง
การรังสรรค์เมนูอาหาร
บ้าง ตามการคาดหวัง
ของผู้ใหญ่ในสังคม แต่
เปล่าเลย ทักษะการทำ
อาหารของฉันเทียบชั้นได้
แค่ระดับประถม

วัตถุดิบที่ต้องเตรียม
ขอยกทฤษฎีการแนะนำ
แบบละครไทย ตามหลัก
แล้วต้องแนะนำพระเอก
ก่อน ซึ่งเมนูนี้พระเอก
คือปลากระป๋อง ฉะนั้น
วัตถุดิบแรกที่ต้องมีคือ
ปลากระป๋อง

ตัวอย่าง

เหมือนจะผ่านไปได้ด้วยดี ถ้าไฟไม่ติด ๆ
ดับ ๆ เสียก่อน จำได้ว่าฉันไม่ได้ใช้เตาอังไส้ที่
จะต้องนั่งคอยดูพินไม่ให้ดับ ฉันใช้แก๊สนะ
แล้วทำไหมไฟถึงเป็นอย่างนั้น ไม่นะ เดี่ยว
ก่อน ขออีก 5 นาที ได้ไหม เหมือนจะไม่ได้
พรี๊บบ ดับลงไปคาตา พร้อมกับคำตอบที่ได้มา
“แก๊สหมด”